PROMIN

ПРОМІНЬ

Ч. 6
ЧЕРВЕНЬ
1980

Second Class Mail Registration Number 1925

ПРОМІНЬ

РІК XXI — ЧЕРВЕНЬ 1980 — Ч. 6

Виходить раз у місяць

Видає

СОЮС УКРАЇНОК КАНАДИ

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

PROMIN

No. 6 — JUNE, 1980 — VOL. XXI

Monthly Publication

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Передплата в Канаді	$10.00
Передплата до інших країн	10.00
Поодиноке число	1.00

Передплату висилати на адресу:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

Subscription in Canada	$10.00
Subscription in other countries	10.00
Single copy	1.00

Address:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

В ЦІМ ЧИСЛІ:

— Плач Ярославни ... 1
КУК — Перші роковини вбивства Івасюка ... 2
Лідія Касіянчук — Союз і молоді жінки ... 3
Н. Когуська — „Українська преса . . ." ... 7
І. Чорнобривець — Червона перина ... 10
О. Дудар — Традиційне і сучасне поліське ткацтво 12
С. К. — Дружба на все життя, або товариш повік ... 14
A. G. P. — Audrey Ortynsky ... 15
Edgar A. Guest — Effort ... 15
I. Harmata — Role of the Ukrainian Language Press in Canada ... 16
Ukrainian Artists in Toronto ... 17
І. Іванишин — Огопого ... 18
Відділ для дітей ... 19
С. К. — Будьте ласкаві до вашого волосся ... 20
Громадська і родинна хроніка ... 21
Річні звіти відділів ... 24
Квіти незабутнім ... 29
Довкола дому ... 32
Українська вишивка ... 32
З нагоди 20-річчя „Променя" ... 33

НА ОБКЛАДИНЦІ: З. Є. Кецало —

Молодиці з Криворівні

ВИДАННЯ, ЩО ЇХ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Блискуча зоря, княжна Анна Всеволодівна, Митр. Іларіон	$ 0.50
Вибране, Г. Мандрика	1.50
Видатні жінки України, Н. Полонська-Василенко	6.00
Довідник про Союз Українок Канади	0.10
Листки взорів з мистецької книжки, хрестиками, явор., низинкою	0.25
Дорогами Сорокріччя, Н. Когуська	1.50
Збірка матеріялів, 100-річчя з дня нар. Лесі Українки	2.50
На крилах пісень, пісні з нотами на слова Лесі Українки	10.00
На Роковини Івана Франка	1.00
П'єса, „За нами, сестри!", Анна Звоздецька	1.50
П'єси для молоді	2.50
Програма для садочків	1.50
Програма для Молодших Відділів СУМК	2.00
Програма на свято Л. Українки і О. Кобилянської	1.00
Програма на свято Св. Миколая	2.50
Про життя і творчість Ольги Кобилянської	0.50
Підручник для Надзірної Ради Молодших Відділів СУМК	7.00
50-річчя здобуття громадських прав Української Жінки, Г. Янішевська	0.75
Статут Союзу Українок Канади	0.25
Твори Лесі Українки, в англійській мові, КУК	7.50
Три сильветки, Л. Білецький	1.50
Українські коляди, С. Яременко	0.75
Українська жінка в хореографії, М. Пастернакова	3.00
Чарівний діямант, М. Погідний-Угорчак	2.00
Юний Скоморох, п'єси для молоді	6.00
Я вернуся, О. Крамар	0.50
Pysanka: Icon of the Universe — Museum U.W.A.C.	3.95
"Ukrainan Canadiana" U.W.A.S.	12.00
The Development of Ukrainian Classical Music, D. Koziy	0.50
Візитівки, з смолоскипом, тузин	1.00
Портрет Лесі Українки	2.00
Картки на листи з конвертами, з смолоскипом, тузин	1.50
Макатки — сувенір з Ювілею 50-ліття Союзу	5.00
Прапорчики, на ньому смолоскип, тризуб, клиновий листок	1.50
„СМОЛОСКИП" — відзнака СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ	7.00
Срібні ложечки, з смолоскипом	9.50
Також маємо серветки, з смолоскипом, добра якість, тузин	1.25

Союз Українок Канади — Едмонтон, Альберта

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA

#25 11024 — 82 Ave.,

Edmonton, Alberta T6G 0T2

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

Плач Ярославни

(Уривок з поеми „Слово о полку Ігоревім")

Ой то не сива зозуленька закувала,
Не дрібні пташки защебетали, —
То Ярославна, рано до схід сонця слізно ридала,
Словами промовляла:

„Ой полечу, — каже, — я зозулею
Та помчуся по синім Дунаю,
Сяду впаду край річки Каяли
Змочу свої боброві рукави,
І обітру князеві керваві
На хоробрім тілі його рани".

Ой у Путивлі на мурові зрана,
Ще й ясне сонце не вставало, —
Як Ярославна гірко плакала ридала,
Словами промовляла:

„Вітре, — каже, — буйнеє вітрило:
Чи то тобі мої сльози милі?
Нащо вієш, вієш, завіваєш,
Нащо ханові стріли хапаєш.
На легкому крилі підоймаєш,
В військо мого князя пускаєш?
Чи то тобі є мало простору
Віятися попід небосклоном,
Сині филі в морі піднімати,
Кораблі на хвилях гойдати?
Нащо ж мою радість розвіваєш —
На шовковій траві розстиляєш?"

Ой у Путивлі на мурові зрана,
Ще й яснеє сонце не вставало, —
Як Ярославна гірко плакала-ридала,
Словами промовляла:

„Ой ти, Дніпре, — каже, Славуто!
Чому ж мені не принесеш синій,
Князя мого, єдину дружину, —
Щоб я йому до схід сонця рано,
Своїх гірких сліз не посилала?"

Ой у Путивлі на мурові зрана
Ще й ясне сонце не вставало, —
Як Ярославна гірко плакала-ридала,
Словами промовляла:

„Ясне, — каже, — триясне сонце!
Любо сяєш з свого ти віконця,
Добрим людям тепло розливаєш
Нащо ж мене слізьми обливаєш?
Нащо своє гаряче проміння
Розсипаєш на княжу дружину?
На безвіддю — їх згагою томиш
Сагайдаки спекою зганяєш,
Стрілешниці — тугою замикаєш.

(Переспів Панаса Мирного)

Вітаємо делеґатів на 13-ий Собор УГПЦеркви

ПЕРШІ РОКОВИНИ ВБИВСТВА ВОЛОДИМИРА ІВАСЮКА ВІДЗНАЧЕНО В КАНАДІ

В травні 1979, в Брюховецькому лісі під Львовом, знайдено тіло вбитого аґентами КҐБ Володимира Івасюка — найбільш популярного композитора сучасної України. Його „Червона Рута" стала боєвою піснею нескореного українського народу. В похоронах Івасюка взяли участь десятки тисяч народу, а його могила на Личаківському Кладовищі стала святинею, яку безперервно відвідує молодь України.

Перші роковини геройської смерти Володимира Івасюка відзначено в Канаді поминальними зібраннями. Дня 9 травня 1980 у Вінніпезі зібралось понад 250 осіб в залі Вінніпезької Ґалерії на запрошення Ініціятивного Комітету та Українського Студентського Літературного Кружка, якого опікун проф. Я. Розумний відкрив програму поминальну знаменитим словом. В Едмонтоні, з ініціятиви Відділу КУК під головуванням д-ра М. Суховерського, відправлено панахиди в катедрах обох українських Церков, і дня 11 травня 1980 відзначено пам'ять незабутнього композитора в залі УНО при участі понад 400 осіб. А дня 15 травня 1980 в Торонто зорганізовано поминальне зібрання за стараннням Української Буковинської Громади під головуванням м-ра В. Коваля.

На цих поминках Володимира Івасюка, зворушливі спогади про життя і творчість незабутнього композитора України виголосив гість з Ню Йорку ред. Віталій Лехтер, довголітній товариш шкільної лавки помершого. У Вінніпезі ред. Лехтер, в товаристві представників Централі КУК і членів Ініціятивного Комітету, відвідав урядуючого мейора Вінніпеґу дост. пані П. МекҐоніґал, яка виявила велике зацікавлення справою вбивства Володимира Івасюка минулого року в городі Льва, який з Вінніпеґом є пов'язаний договором братерської співпраці.

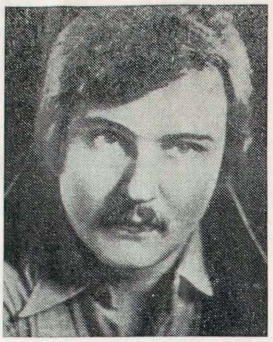

Дня 20 жовтня 1979, з ініціятиви Централі КУК, делеґати всеканадської Річної Конференції КУК в Торонто винесли одноголосну резолюцію-звинувачення за цей черговий злочин КҐБ проти українського народу, за який відповідальність перед Україною і перед народами всього світу паде на уряд Совєтського Союзу.

Комітет Українців Канади
Централя

ВИСТАВКА ЛІТОҐРАФІЇ І ҐРАВЮР АРКАДІЇ ОЛЕНСЬКОЇ-ПЕТРИШИН В ҐАЛЕРІЇ ОСЕРЕДКУ 8—30 червня 1980

(Вінніпеґ) В Ґалерії Осередку Української Культури й Освіти відбудеться виставка літоґрафії і ґравюр ньо-йоркської мисткині Аркадії Оленської-Петришин. Офіційне відкриття виставки відбудеться в неділю, 8-го червня ц.р. о год. 2-ій по пол.

Уродженка Збаража, п-і Петришин прибула до Нью Йорку в 1949 р. де студіювала в Ґантер Коледж і здобула там маґістерку в 1963 р. Мисткиня брала і бере участь в багатьох групових мистецьких виставках, а так само мала ряд виставок власних праць в Північній Америці. Праці п-і Петришин знаходяться в багатьох музейних і приватних колекціях в ЗСА, Канаді й Европі.

Виставка літоґрафії і ґравюр Аркадії Оленської-Петришин продовжується до 30-го червня ц.р. Години відвідин Ґалерії є: від вітірка до суботи від год. 10-ої рано до 4-ої по пол., а в неділю від год. 2-ої до 5-ої по пол.

НАВЧАННЯ ҐРИ НА БАНДУРІ

У програмі Літніх Курсів Українознавства при Колеґії Св. Андрея в Вінніпезі, що відбудуться від 7 липня до 8 серпня будуть курси навчання ґри на бандурі. Ті курси будуть не лише для курсантів, але й для тих, що зацікавленні ґрою на бандурі. Учителями будуть Леся Лукашенко і Тарас Малюжинський. Інструкції будуть вечорами, два рази в тиждень.

Просимо зголошуватися якнайскорше. За докладнішими інформаціями звертайтеся до Колеґії Св. Андрея.

Союз і молоді жінки

Наша молодь і наша майбутність. Це позитивний та оптимістичний клич для з'їзду. Навпаки — немає молоді, немає майбутности... ще краще підкреслює важливість участи молоді в наших організаціях. Беручи під увагу Союз Українок Канади, ми починаємо краще розуміти конечну потребу молодих жінок в нашій організації, як активних членок. Без постійного допливу молодших, які забезпечують нові сили, нові ідеї, наші існуючі відділи змаліють числом членства й обіцянка, прийнята на ювілею 50-ліття, може й ніколи не здійснитися.

Перш всього, якщо ми, котрі належимо до Союзу, насправді віримо в цілі нашої організації, тоді ми хочемо, щоб наше життя й праця продовжувалися. Тому, що ні одна з нас не буде жити вічно, ми мусимо передати наступним поколінням наше знання, наші надії. Наш статут це дуже ясно відмічує: точки перша й друга становлять, ось так:

б) Поширювати освіту, культуру, збуджувати національну свідомість, плекати і скріпляти почуття народної гідности серед українських жінок і молодого покоління. Заохочувати їх брати участь в українському та загально-канадському житті.

в) зберігати й продовжувати культурні надбання українського народу в наших домах (релігійні обряди та народні звичаї і традиції.

Подруге, ніяка організація не може стояти над місці та одночасно робити поступ. Нові, молодші членки можуть вносити нові думки й нові способи виконання давніше установлених програм.

Колись я мала намір внести рекомендацію, щоб створити в нас „Молодший Союз", щось на подобу Молодших Відділів СУМК і називати цю організацію, для жінок нижче сорока років, „Ліга Молодих", (наприклад) але дуже скоро побачила, що ця пропозиція не практична, і зробила б велику кривду всім членкам. Бож, старші й молодші, працюючи спільно. збагачують свій світогляд, почерез взаємну виміну думок і досвід. За роки моеї праці в краєвій управі Союзу, я навчилася глибоко цінити ту мудрість, що старші членки так щиро уділяють нам, як також, і ту увагу, з якою вони приймають мої суґестії. Ця взаємна діяльність, між старшими й молодшими, збільшує життєвість кожної групи.

Але — під час минулого місяця, я мала нагоду переговорити цю пропозицію з жінками почерез Канаду і тепер думаю, що в тім є цінність. Може в більших містах, молодші жінки би скорше записались до молодшої групи. Ту важну співпрацю ми би все одно мали, але була б можливість мати більшу участь від молодших.

Чому люди вступають до організації? Ті з нас, що шукаємо нових членів, маємо один важливий психологічний чинник в нашу користь. Бажання приязні це первісний імпульс всього людства, отож, цей природний нахил творити групи був і є основою суспільства.

Є багато приємностей, що членка відчуває, коли вступає до організації й бере активну участь у ній. Я подам кілька, котрі відносяться до вашого відділу?

1. **Задоволення.** Членка має повне право сподіватися, що вийде зі зборів з почуттям освіження, в доброму настрої, з відновленим бажанням і насолодою до життя. Зміна активностей, нові зацікавлення, є знамениті чинники підсилити вашу внутрішню „батерію". Зміна часто заступає відпочинок!

2. **Нове знайомство.** Друга користь, що жінка відразу відчуває, вписавшись у членство, є нагода набути нових приятельок, легко й без вагання, на найбільш тривкій базі якоїнебудь приязні — спільні інтереси. Один спільний зв'язок є те, що всі ми українки або одружені з українцями. Вступати до організації тому, що Ви любите людей, або хочете ближче пізнати членство в ній, є зовсім похвальний мотив. Товариський дух між членством, скріплює структуру самої організації. Та організація, в якій відсутний дух приязні, утримується тільки на підставі почуття зобов'язання між членством, а всі ми добре знаємо, що саме почуття обов'язку, часто занепадає. Вступивши в членство, членки працюють тому, що хочуть брати активну участь, а не тому, що вони повинні бути діяльними.

3. **Поширені обрії.** Організаційна діяльність дає членам необмежені нагоди й можливості до підвищення стану своеї освіти. Освіту тут зазначуємо в найширшому розумінні — це є життєва суть — продовження зрілості особи,

---

Прим. редакції: Авторка Лідія Пауш-Касіянчук виголосила цю доповідь на пров. з'їзді Союзу в Ванкувері. Цінність думок, що їх наголошує молода українка народжена і вихована в Канаді.

розвиток нових інтересів, почерез яких людина відновлює свій світогляд і поширює власні обрії.

4. **Можливість брати участь у важливих справах.** Організація дуже часто бере під свій нагляд справи або проблеми, які людина ніяк не може одинцем займатися. Але, спільно члени розвивають знання і хист започаткувати й завершити діло. Наприклад — спільними зусиллями встановлено навчання української мови в державних школах.

Отож, в основному, люди творять групи для власного задоволення або виконати потрібне діло. Отут й приходимо до нашої особистої проблеми: Чому немає більше молодих жінок у Союзі?

Чому немає більше молодих жінок у Союзі? Молоді українки в Канаді є віддзеркаленням всіх молодих жінок в Канаді. П'ятдесят років тому назад, наші відважні й віддані основательки положили підвалини Союзу; вони жили в околицях заселених головно українцями, для яких Українська Православна Церква та українська мова були головні чинники, що їх об'єднували. Двадцять п'ять років тому, хоч більшість жінок вже жили в містечках та містах, більшість з них не працювало поза домом й тому мали час (а також і потребу) брати участь в організації, яка помагала своїй церкві й де всі говорили тільки рідною мовою.

Тепер же, в сімдесятих роках, молоді українки, заміжні або самітні, маючи дітей чи ні, без різниці чи працюють в добре платних зайняттях, живуть тепер в містах — многолюдних осередках. Для них, ні мова ні релігія не мають основного впливу; двері різних організацій є відкриті перед ними й вони вибирають собі той гурток, що їх найкраще задоволяє.

Ми не можемо припускати сьогодні, що молода українка вступить в ряди Союзу, тільки тому, що вона українка. Ми мусимо постійно й переконливо провадити кампанію, щоб приєднувати нових членок, беручи під увагу факт, що компетиція інших груп, використати з вільного часу людини, ніколи не була більш інтенсивна, як у теперішній добі.

Союз не є одинокий, що зустрічається з проблемою зменшення членства і труднощами приєднування нових членів. У цьому, затурбовані групи перевели важливі досліди й ми можемо користати з різних матеріялів, що находяться в бібліотеках або урядових департаментах. Наприклад:

For Women: Problem—Solving and Action Planning Kit
Women's Division
Saskatchewan Department of Labour
1914 Hamilton Street
Regina, Saskatchewan S4P 2Y5

The Intelligent Woman's Guide to Successful Organization and Club Work
Barbara Dolver
Pub. Chilton Co.

Lieber's Guide — How to Organize and Run a Club
Arthur Liebers
William Morrow and Co., Inc.

Приєднання нових членок. Заким я запропоную кілька способів, для збільшення членства по відділах, я подам свою головну рекомендацію: Союз повинен назначити РЕФЕРЕНТКУ ЧЛЕНСТВА, в крайовій, провінційній та льокальних управах. Обов'язки Крайової Референтки були би заряджувати кампанії та подбати про належні матеріяли, наприклад: статут, пляни, представлення діяпозитиви, котрі показують працю Союзу, пояснення нашого прапору, та інше. Провінційна Референтка відвідувала б кожний відділ і запропонувала б зарядам програму, що принесла б найкращий успіх у даній громаді. Місцева референтка плянувала б та ввела б у життя плян кампанії, після вказівок; її обов'язок був би також доглянути, щоб кожну нову членку щиро привітати й допильнувати, щоб ця членка брала активну участь у праці та підприємствах відділу. Раз ви виберете референтку членства, тоді можете, з зарядом і комітетом плянувати кампанію.

1. **Підшукайте надійних членок.** Вживайте всякі методи до вербування, які тільки прийдуть вам на думку, щоб увести жінок до відділу. Можна зарядити чайне або інше прийняття, тільки для цієї справи; хай членки відвідають намічених осіб по домах; поговоріть з ними почерез телефон; пишіть листи, або й подавайте різні оголошення, заохочуючи нових членок і розголошуючи про Союз Українок.

2. **Знайомство.** На чайному прийнятті, треба мати для членок і гостей карточки з їх іменами й вчіпити кожній. Після того, як референтка (або й інша членка) представить кандидатку, голова тепло вітає присутніх і коротко інформує всіх про цілі й значення нашої організації та успіхи за п'ятдесят років. Дуже корисним є

подати всім друковані матеріяли про Союз напр. — статут, довідник та інше, що кожна візьме з собою додому.

Важливе є подати потрібні інформації, в формі брошурки або картки — міміограф:

а) Короткий перебіг значення і цілей організації, обов'язки членок, вкладки, та інші правила.

б Пляни на виконання в році; спеціяльні проєкти та пляни певних комітетів.

в) Успіхи відділу в минулому; все те, що відділ виконав у минулому, може бути так цікаве для нової членки, як те, що заплянованe на майбутнє.

Як затримати нових членок. Хоч приєднання нових членок є, в основному, обов'язок референтки членства та її комітету, кожна членка повинна також почувати інспірацію доложити старань до цього діла, а що найголовніше, подбати, щоб ця нова членка дійсно почувалася „як між своїми рідними"! Раз її переконано про користи програми в організації й приєдналась до відділу, вона сподівається, що її дано буде нагоду брати активну участь у цій програмі. Якщо їх приєднано, тільки із запевненням, що вони не мусять щобудь робити, тоді, дуже часто, вони не принесуть вам якоїбудь користи. Тут подаю деякі суґестії як затримати нових членок, щоб вони були задоволені:

1. Дайте кожній новій членці щось робити. Напевно в відділі є комітет, в якому вона буде радо працювати. Активна участь витворює особистий зв'язок до організації. Тільки тоді може членка відчувати, що вона дійсно приналежна, коли має нагоду брати участь у плянуванні й виконанні певних проєктів відділу.

Ми щасливі, що в кожному відділі є членкині, котрі дуже добре ліплять пироги й роблять голубці. Але не нарікайте на молодших, коли вони до того охоти не мають. Скористайте з тих талантів, які вони мають.

2. Потелефонуйте, щоб пригадати про день і час зборів.

3. Догляньте привезти її на збори, коли можливо, чи на деякі підприємства.

4. Подбайте, щоб новій членці (дійсно, всім членкам) час від часу, висловити признання за їхню участь у праці відділу.

Союз Українок Канади. Вищеподані суґестії стосуються праці дебудь, в кожній організації, з більшим або меншим успіхом, залежно від наміченої програми та цілей. Мені здається, що ми починаємо в дуже сприятливих умовинах. Дивлячись на наші успіхи в минулому, можна з гордістю підкреслити, що Союз здобув більше, в минулих п'ятдесять роках, чим котрабудь інша етнічна організація — чоловіча чи жіноча.

Здобутки.

1. Самі наші видання є величний монумент, що увіковічнить пам'ять здібностей і посвяти нашого жіноцтва, починаючи хочби від першого друкованого слова — „На День Матері", року 1931, куховарських книжок, колекцій взорів вишивок, історичних записок, обіжників, тощо, аж до сучасних великих загально-відомих видань як:

"Ukrainian Embroideries and Stitches",
"Embroideries of Bukovyna",
"Ukrainian Canadiana",
"Pysanka, Icon of the Universe".

2. „Промінь" яка ж це влучна назва!) є світлим прикладом того, що може і повинно бути ціллю одиниць та організації — чудове зрівноваження між потребами дому та літературною і культурною спадщиною нашого народу, маючи завжди на увазі, що перед нами є певні зобов'язання, як канадці й як українці.

3. Наш Крайовий Музей й прекрасно виставлені колекції історичних і народних строїв, поглиблюють гордість у душі із нашої славної минувшини, а численні вистави малярства і мистецтва, по всій Канаді, ознайомлюють нас із нашими визначними сучасними мистцями та допомагають піддержувати їх морально та матеріяльно.

5. Наші церкви, українські школи, СУМК, та інші установи, дуже слабо існували б, без постійного нагляду й неімовірно сильної допомоги нашого членства, що присвячує всі зусилля, в користь цих народних потреб. Кожна вишивка на престолі, всі вишивані ризи, рушники, свідчать про вклад енергії й особистої посвяти.

Так, наш Союз своїми ділами оправдує своє існування. Але — не зовсім! Хто інший, поза наше членство, знає, що ми доконали? Ці здібності й цю енергію, ми повинні тепер звернути для найголовнішої справи: заохочувати молодих жінок приєднатися до нас. Якщо вони не вміють говорити по-українському, треба заохочувати їх вивчати мову і, де тільки можна, треба організувати мало групи для навчання розговірної мови; напевно можна б зорганізувати їх по деяких громадах. Однак, треба ясно за-

(Докінчення на стор. 6)

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ І ПРИХИЛЬНИКІВ ІНСТИТУТУ ДОСЛІДІВ ВОЛИНІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

Високоповажані Друзі!

Цього року Інститут Дослідів Волині і Товариство „Волинь" у Вінніпезі, Канада, святкують своє плідне 30-річчя. Протягом того минулого часу ІДВ, при фінансовій і моральній допомозі Т-ва „Волинь", видав 12 чисел популярного збірника „Літопис Волині" і понад 40 інших більших і менших праць — публікацій, — кошти друку яких винесли понад 75 тисяч долярів. Останньою поважною працею, яку ми видали, були спогади славного нашого письменника, Уласа Самчука, „Плянета ДіПі", яку вся наша громадськість зустріла й прийняла з вдоволенням і вдячністю.

Також повідомляємо, що вже вийшов з друку „Етимологічно-семантичний словник української мови" проф. І. Огієнка (Митрополита Іларіона). Також приготовляться до друку „Краєзнавчий словник Волині і Волинського Полісся" проф. О. Цинкаловського і „Афоризми в творчості Лесі Українки" Антоніни Горохович.

Крім цього, Інститут Дослідів Волині збирає і приготовляє матеріяли до „Збірника Волині", а також до чергового 13-го числа „Літопису Волині". Тому ми сердечно просимо всіх наших Членів і Прихильників надсилати нам до „Збірника Волині", а також до „Літопису Волині" свої праці, які в міру можливостей ми зможемо видрукувати в згаданих збірниках. Просимо присилати матеріяли з історії і культури нашої землі, спогади про релігійне та громадське життя на Волині, діяльність на чужині, життєписи тощо.

Нове число „Літопису Волині" будемо висилати тільки на замовлення, тому просимо замовляти його заздалегідь, посилаючи свою докладну адресу.

Бажанням Інституту Дослідів Волині й Т-ва „Волинь" у Вінніпезі є далі продовжувати їхню видавничу працю, а тому сердечно просимо Вашої всебічної допомоги в цій справі.

Наша адреса:

Research Istitute of Volyn
P.O. Box 606
Winnipeg, Man., Canada R3C 2K3

Управа Інституту Дослідів Волині

ЛІТНІ КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА В КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ

Цього літа, від 7-го липня до 8-го серпня в Колегії Св. Андрея в Вінніпезі відбудуться Курси Українознавства для молоді віком 13 до 18 літ.

Програма курсів: від понеділка до п'ятниці перед полуднем (год. 9-12) викладатимуться акредитовані Міністерством Освіти курси української мови 9, 10, 11 і 12 кляс середньої школи („гай-скул"). Після обіду, від год. 1:30 до 3:30 — виклади та дискусії на різні теми української культури, історії України і українців в Канаді, релігії і т.п. Вечорами, від години 7:00 до 10:00 — практичні вправи („воркшопс") з української культури, як народній спів, танки, писання писанок, вишивання, ткацтво, розпис тощо.

Спортові й розвагові програми будуть від 3:30 до 4:30 по пол. У суботи і неділі студенти відвідуватимуть українські установи, церкви, музеї, оселі, а вечорами — забави, культурні розваги, висвітлювання фільмів і т.п.

День буде починатися і закінчуватися молитвою в Каплиці Колегії, а в неділі буде служитися Св. Літургія.

При кожній нагоді інструктори і працівники Колегії будуть допомагати курсантам покращувати їх знання розговірної української мови.

За докладнішими інформаціями просимо звертатися до Колегії Св. Андрея в Вінніпезі. (St. Andrew's College, University of Manitoba, 475 Dysart Road, Winnipeg, Man. R3T 2M7).

Чи Ви вже вплатили свою передплату на біжучий рік? Каже дехто з читачок, що час дуже швидко минає, тому пригадка завжди на часі. Не забудьте прислати свою передплату доки поїдете на вакації.

СОЮЗ І МОЛОДІ ЖІНКИ

значити, що активна участь у відділі є важлива, без різниці, яка не була б їхня мова.

На закінчення, я зовсім переконана, що коли ми приймемо цей визов серйозно — здобути нове членство по відділах — тоді не будемо оглядатись тільки на славне минуле, але будемо певні, що в нас буде постійний прибуток молодих сил і це є запорука на кращі досягнення в майбутності!

Лідія Касіянчук

Н. Когуська

„Українська преса в Канаді у 80-тих роках"

Під таким кличем проходила в Оттаві в днях 19 і 20 квітня Краєва Конференція українських редакторів та видавці, яка закінчувалась в неділю по обіді панельною дискусією та літературним ярмарком.

Була це побажана і небувала подія, яка сколихнула дещо журналістичний рух, який почав був затрачувати себе в буднях своїх обов'язків та кожноденної праці. Тимбільше, що подія ця відбувалась у столиці Канади, де вирішуються важливі державні справи країни... Цілий цей рух треба завдячувати оттавському відділові Комітету Українців Канади, який вклав багато енергії, спроєктував програму, був її ініціятором та зумів довести це все до успішного закінчення. Хочемо вірити, що кожний учасник Конференції почерпнув дещо позитивного й поглянув на справу відкритими очима. Крім редакторів і видавців залю заповнювала публіка, яка цікавиться справами української культури.

А що Конференція була позитивна під кожним зглядом, хай це буде нагородою для всіх тих, які організували її, які вклали чимало зусиль та енергії для її успіхів. Бо не часто мають редактори нагоду говорити до себе про своє.

Конференція почалась ранком в будинку Національної Бібліотеки і Публічних Архівів. Програму Конференції відкрив голова місцевого відділу КУК Юрій Дзьоба коротким привітальним словом. Коротке слово виголосив голова Спілки Українських Журналістів в Канаді Василь Дідюк. По цім з офіційною промовою виступив від уряду Багатокультурности Стан Забила, який говорив про завдання міністерства багатокультурности. Темою його промови було „Проблеми канадської етнічної преси". Другу солідно опрацьовану доповідь на тему „Організаційна стратегія" виголосив президент Федерації Етнічної Преси в Канаді, Йосиф Кайдж. Він говорив про заходи федерального уряду помагати етнічним часописам та журналам.

В пообідній програмі відбулось п'ять панельних дискусій на теми:

„Українська преса після 1984 року: Прогноз" — Степан Олійник — Міжнародня СВС.

„Українська преса й українські видавництва: людські ресурси та технологія" — Андрій Павлик — Видавництво Тризуб.

„Українська преса: нові передплатники" — Андрій Григорович — „Форум".

„Українська преса: джерела, інформації" — Михайло Гикавий — „Український Голос".

„Українська преса й українські видавництва: стан фінансовий" — о. Михайло Сопуляк.

Кожну тему обговорювали на форумі по чотири панелісти — редактори й видавці, як також були вільні питання для публіки.

Того самого дня вечером, в приміщенні Національної Бібліотеки і Архівів Товариство Українських Професіонелістів і Підприємців гостило учасників Конференції спеціяльною вечіркою.

Друга частина Конференції відбулась в неділю 20 квітня по обіді в залі Української Католицької Церкви. Тут виступало десять панелістів — всі на ту саму тему „українська преса у 80-тих роках". В цім і була ціла цікава загадка — як кожний панеліст-редактор бачить українську пресу тепер і впродовж декади? Над чим кожний з них спинить свою думку. Правило було говорити котрою будь з двох мов — українською або англійською. Модератором панелі був д-р Володимир Тарнопольський, який відкрив програму, привітів учасників та пояснив правила панелістам.

Порядок виступів:

Зенон Зварич — „Новий Шлях", Торонто — англійською мовою.

Наталія Когуська — „Промінь", Вінніпеґ — українською мовою.

Богдан Тимич — „Око", Монтреал — англійською мовою.

Андрій Бандера — „Гомін України" — українською мовою.

Іван Яворський — „Студент", Оттава — українською мовою.

Пані Смендяк — „Український Тижневик", Джерзі Ситі, ЗСА — англійською мовою.

Отець Корнелій Пасічний — „Світло", Торонто — українською мовою.

Отець редак. Тимофій Міненко — „Вісник", Вінніпеґ — українською мовою.

Сотник Богдан Панчук — „Український Голос", Монтреал — українською мовою.

Після виступу панелістів модератор д-р В. Тарнопольський відкрив дисуксію. Слово тепер було за присутньою публікою, яка з немалим напруженням прослухала кожного панеліста І так як того можна було сподіватися, що першим атрибутом, який впав з залі було питання

української мови. Саме панелісти по більшій часті заторкували одну або другу мову.

„Як **українська** преса може бути **не українською** мовою?" На цій точці зупинилась майже вся дискусія, яка була цікава і жива. Навіть панелісти, які схилялися до англійської мови давали влучні відповіді, „щоб не залишити поза рамками української громади молодь, яка не володіє українською мовою". Пригадую собі одне цікаве питання, яке, мабуть, залишилось без відповіді — „Чи має українська молодь право на свою пресу?"

Було б добре це питання повторити дорогою дискусії на сторінках преси та почути голос молоді, яка потребує своєї преси і чи бракує преси для молоді?

Окремою атракцією того самого дня був „Літературний Ярмарок", який відбувався у тім самім будинку, але в іншій залі, де можна було побачити різні часописи, журнали, продавались також різні цінні видання, публікації видані у вільному світі. Виставкою займався спеціяльний комітет під управою відділу Комітету Українців Канади.

* * *

Моє слово у панельній дискусії

Згідно з темою нашої панелі, ми пробуємо відхилити крайчик заслони нашого сьогодення і бодай одним оком зазирнути в наше завтра під протектом „Українська преса у 80-тих роках". Дозвольте все таки на хвилинку оглянутись назад.

90-річчя українського поселення в Канаді, 70-річчя громадського руху, а в нім три різні хвилі української імміграції, яка перетворилась у зорганізоване суспільство, дають нам суцільний образ українського громадського і культурного життя поза межами нашої батьківщини України.

Ми, українці в Канаді, як одна з національних груп серед інших народів, маємо сьогодні великий громадський і культурний дорібок. Опінія інших національних груп Канади про нас прихильна і добра. Вони кажуть, що українці найкраще зорганізовані, що в нас є свої приватні школи, колеґії, інституції, музеї, театр, мистецтво, є свої мистці, свої видавництва, свої церковні і світські організації та своя преса.

Незалежно від того, що ми самі про себе думаємо, дозвольте все ж таки запитати: відки це все взялося? Нам його ніхто не дав. Ми мусіли це все здобувати власними силами і серед всіх цих цінних здобутків — даймо перше місце нашій пресі.

Чому? Бо вона є носієм нашої думки, сіячем нашої ідейности, нашою трибуною, яка пригорнула до себе кожну з вичеслених ділянок, кожній зробила місце на своїх сторінках, кожну огортає теплом свого слова, сама завжди на самім останку. Більшу увагу українській пресі українське суспільство почало присвячувати недавно.

Хочемо продовжувати зростання нашого громадського життя, хочемо поліпшувати способи нашої культурно-творчої праці, хочемо служити цим всім свому народові в Україні в його поході до державної самостійности і в наших завданнях, як громадяни Канади, зупиняємо нашу увагу на нашій пресі.

Питання — чи ми передбачуємо сьогодні загрозу для нашої української преси в Канаді? А справді дуже часто можна почути від приятеля, сусіда, що за 10 чи 15 років не лишиться нічого з українського життя в Канаді. І коли б ми такого самого, таких самих міркувань, такої самої філософії не чули 50 років тому, то ми могли б дуже серйозно до того поставитись. Такі погляди зродились ще в ранніх початках українського поселення в Канаді.

Підійдім до тих питань більш конкретно: Скажім, чи журнал „Промінь" впродовж 10 років буде мати таке саме число читачів як має сьогодні, чи може менше? Адже головним питанням кожної газети чи журнала є його читач. Жодний часопис не може виходити, не мавши достатнього числа читачів. Отже ставимо сьогодні питання читача української преси на декаду десятиріччя.

Друге і найголовніше у цім самім питанні є: Чи будуть теперішні і майбутні читачі „Променя" сприймати журнал таким, як він є сьогодні, цебто україномовним, культурно-будуючим? Чи будуть з нього так само задоволені, як і тепер? Це одне з найбільш актульних питань, яке ми розглядали на нашому вчорашньому форумі, щоб його безболісно розв'язувати. Чи питання мови читача належить до нашої компетенції розв'язувати? По моїй скромній думці так, бо завданням української преси є навчити читача цінувати рідну мову та його письмо. Завданням преси є виховувати сьогоднього і майбутнього читача.

Як редактор журнала найстаршої в Канаді жіночої організації Союзу Українок Канади, яка два роки тому святкувала свій золотий ювілей 50-річчя, я на цім форумі мала б причину оп-

равдувати читачок „Променя" за англійську мову, бож пречінь з них 90% народжені в Канаді, в другім і третім поколінні, але приймають свій журнал не в чужій, а в рідній мові. І коли брати на увагу декаду 10-річчя, то це саме питання ми могли були поставити 10 років тому. А факт є, що число читачок не зменшилось, а навпаки побільшилось, помимо того, що за законом природи частина їх відійшла у вічність.

Правдою є те, що є деякі завваги побільшити англомовну частину „для вигоди читачок", одначе засада організації, а в тім і журнала — високо держати прапор рідної мови, як мови народу, яку треба постійно вивчати, бо без української мови не має і не може бути жодної майбутности.

Третє питання: Чи зможе журнал „Промінь" фінансово самий себе оплачувати, цебто з передплат? Це також великий фактор для газети, чи журнала. З самих передплат ні. Друк, кліше, редакція, пошта та інші видатки побільшились. Не міг в минулому утриматись з передплат, не може тепер і не зможе в майбутньому. Щоб будь-котра газета могла оплачувати себе з передплат, вона мусіла б мати сотню тисяч передплатників. В умовах нашого життя поза Україною, коли тираж будь-котрого з українських часописів доходить до 10 тисяч, то це вже добре. Мало є таких читачів, які передплачують по кілька часописів. Тому „Промінь" мусить шукати інших доріг, щоб оплатити друк, редакцію, приміщення, пошту. На допомогу приходять читачі зі своїми дарами на пресовий фонд.

І тут власне я хочу підкреслити думку, що уряд Канади міг би нам допомогти не ґрентами, не якимись дарунками, але щоб журнал міг користуватися номером для доходового податку. Багато читачів передплатників радо складають більші суми на пресовий фонд, наколи вони будуть могти користуватись посвідкою на культурні цілі в їх доходовім податку.

Так як мається справа тепер, то уряд уважає, що преса, видавництво, то „бизнес", а в нашім розумінні це одна з дуже важливих культурних установ, в яких люди працюють за скромну платню, але з любов'ю до свого рідного. Преса стоїть на сторожі добра суспільства, виховує громадянина Канади, достойного свого походження і своєї культурної спадщини.

Ще одна справа, яка пов'язана з урядом Канади, це наша пошта. Ми полягаємо дуже багато на пошту, бо наші передплатники розкидані по цілій Канаді і крім високих коштів оплат пересилки, ми маємо постійні скарги від наших читачів за недбалу доставу. Такий спосіб знеохочує передплатників.

Ще кілька слів про нашу жіночу пресу. Українське жіноцтво в Канаді, в Америці, в Австралії має певний дорібок на полі журналістики. Згадаю не осіб, лише журнали. На початках своєї організованости, жінки редагували сторінки в котрійсь з більших часописів, напр. Союз Українок Канади в „Українському Голосі", Організація Українок Канади в „Новім Шляху". Тепер Союз Українок видає журнал „Промінь", Організація Українок Канади видає „Жіночий Світ", Ліга Українських Католицьких Жінок видає „Наша дорога". В ЗСА Союз Українок Америки — „Наше Життя", СФУЖО — „Українка в Світі", Православне Сестрицтво має свій журнал, Союз Українок в Австралії — „Наше Слово". Час від часу Віра Кемпе має свою сторінку в „Новім Шляху". Всі ці жіночі сторінки і журнали внесли багато позитивного в громадське життя жіночих організацій і біжуче десятиліття, яке ми вимірюємо сьогодні напевно скріпить та помножить ідейну працю українського жіноцтва у вільному світі.

ЗБІРНИК ПІСЕНЬ НА СЛОВА ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Головна Управа Союзу Українок Канади, на пам'ятку Ювілейного Року 100-річчя з дня народження поетки і письменниці Лесі Українки, видала гарний збірник пісень на її слова, під назвою „На крилах Пісень".

У цьому збірнику поміщено двадцять-п'ять пісень, написаних різними композиторами, зокрема клясиків і сучасних.

Більшість пісень є сольо-співи в супроводі фортепіяно, п'ять пісень для жіночого хору і одна пісня „Жалібний Марш" (Умер Батько Наш), музика М. Лисенка, для мішаного хору в супроводі фортепіяно.

Книжка видана на гарному папері з твердою обкладинкою, оформлення пані Дарії Бродгед.

Українські музики та любителі музики, а головно співаки чи співочі гуртки-хори повинні зацікавитися цим цінним і гарним збірником, придбати його та належно використовувати.

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA
A25, 11024 - 82 Avenue
Edmonton, Alberta, Canada
T6G 0T2

Іванна Чорнобривець

ЧЕРВОНА ПЕРИНА

Молоденька, жвава вчителька працювала перший рік у сільській школі. Вона приховала своє соціяльне походження, бо була донькою священика. Уїдливі поліційні шпальти совєтської анкети: „Хто такі батьки? Чим займались до революції?; Що роблять тепер?; Чи не позбавлені права голосу у виборах до рад?; Чи не мають родичів закордоном?" — і багато таких і інших питань учителька обійшла, або ризикуючи, подала неправдиві відомості.

Щоб одержати посаду вчительки в році 1921 за часів встановлення і розгортання совєтської влади в Україні, треба було мати бездоганну „чистоту" пролетарського походження. Більше мало що тоді бралось до уваги. І ось відразу, як це пізніше вияснилось, не тільки ця кмітлива вчителька, а і майже всі старші і заслужені педагоги набули раптом бездоганне соціяльне походження. Так вимагав совєтський фронт культури.

Та був це третій фронт, на який виділялись такі мізерні кошти, що вчителі ледве животіли. Залишити ж працю самому ради „шлункових інтересів" вважалось мало не злодійством, і місця такому „шкурникові" під пролетарським небом уже не знаходилось. Справа виглядала так, що і на цю працю попасти важко, і з праці звільнитись неможливо. Той же, хто не мав зайняття, числився нарівні з „нетрудовим елементом" і брався місцевою владою на спеціяльний облік „небезпечних".

Вчителі вели напівголодне існування. Особливо тяжко було свіжим, необжитим початківцям, як от нашій вчительці, що була примушена ховаючись шукати посади поза своїм селом.

У її тата була велика родина і вся та каша — дітвора тільки — що спиналась на ноги. Лише ця, найстарша — Зіна, скінчивши гімназію, пішла на свій „хліб".

Виряджання її в світ виглядало сумно. Перед ґанком невеличкого дому стояла запряжена в селянський звичайний віз охляла коняка. Обома руками татко обережно виніс невеличку дерев'яну скриню з пожитками вчительки, а мама — кошик з харчами на дорогу. Ото і все майно, якщо згадати ще й про червону перину навхрест зав'язану і прикріплену пасками до воза.

Розглянувшись по приїзді в нове село, Зіна скоро зорієнтувалась. З дитячим наївним запалом віддавалась найбільше роботі в драматгуртку. Вона не мала повних вісімнадцять літ. Зранку в школі, після обіду на громадській праці, а ввечорі „театральна діяльність".

Пізно верталась з проб додому і часто до ранку, в ліжку натягаючи коц з головою, в зимній нетопленій хаті, при смердючому, маленькому каганчику, виучувала „перші драматичні ролі".

Зіні без кінця хотілось їсти. Те харчування, що вона мала в родині директора школи „набір" (вдовг), зв'язувало її. Зіна соромилась наїдатися, хоча і знала, що того припахуючого вже барана, якого розтягали, якомога надовше, завідувач виміняв у селянина за шкільну біблію.

Зібгавшись клубочком в ліжку, Зіна згадувала рідний, теплий дім. Вона боялась налагодити і тримати зв'язок зі своїми „нетрудовими і непролетарськими" батьками.

Кілька разів її мама базарянами передавала їй потихеньку листа, щоб їхала додому, як дуже сутужно. Та Зіна думала про інше. Вона вирішила клопотатися про перехід на працю до дитячого будинку у повітовому місті. О, там хоч харчування будь-яке належиться, а головне театр! Це ж не якенебудь далеке і глухе село!

Мрія скоро стала дійсністю. Допомогла Зіні її подруга, брат якої працював у повітовому відділі народньої освіти. Разом з новим призначенням подруга вложила до коверти і від себе маленького листа. В ньому писала, що татко Зінин тяжко хворий на тиф.

Зіна дуже любила своїх батьків, дуже стужилася за братами і сестрами, але твердо вирішила додому не заїжджати, а прямо в повіт. Думала по кількох днях улаштування на новій роботі тихцем, пішки, за двадцять кілометрів, навідатись в рідне село, бо в місті, зрештою, не так помітно, хто куди йде або їде. Таким чином, таємниця соціяльного походження буде збережена. Зібралась і рушила в дорогу...

Селянин, що на той день був викликаний сільрадою у безплатні підводи, був говіркий і торохтів безупину. А Зіна сиділа на возі і в серці її точив червяк сумління.

— Проїхати мимо і не заїхати додому?... — Може з татком, справді, дуже зле, може щось, борони Боже, статися за кілька днів поки зберуся до них?!...

Погойдується віз і нагадує домашню колис-

ку, що стоїть в садку, пригадуються пестощі люблячих батьків... Які вони рідні, а мусять бути далекими! Бо ж робота. А це зараз єдиний засіб до будь-якого існування.

Згадалась недавня повітова газета з сатиричним малюнком на першій сторінці: велике сито, а в ньому сидять вчителі і завідуючий відділом народньої освіти їх „сіє" розгонистим рухом. Багатьох одсіяно, лежать носом в землю, в карикатурних позах. То все соціяльно-непотрібний елемент. На кожному написана інкримінуюча етикета: син священика, дочка купця, зять кулака, племінник поміщика, дружина офіцера, петлюрівець і т. ін.

Зіна тяжко зідхнула. Вона на цей раз ще залишилась в ситі, не відсіяли. Боже мій, як же після всього відкритись, загубити посаду, сидіти вдома біля свого „непевного" тата? — Ні, ні!... Зіна мусить стримати свої ліричні почуття!...

От уже видніється шпиль церкви з їхнього села. Незабаром видно буде і велике „Стрітення", намальоване олійними яскравими фарбами на горішньому боці під дзвонами.

Це проїхали двадцять кілометрів. Залишилась до повіту ще така половина. Втомлений кінь вимагав перепочинку, води, сіна, візник — теплої страви.

— А може б тут десь передихнути? — затримуючи воза, спитався він.

— Ні, ні! — з острахом викрикнула Зіна. — Виїдемо за село і під лісом біля криниці розтаборимося.

Візник цмокнув, стьобнув батіжком Гнідого, і віз рушив далі. Зіна пересунулась на другий бік воза, щоб спиною сидіти до вікон рідної хати. Вона натягла хустку, аж на брови, щоб хтось із випадкових знайомих не зупинив її.

В повітрі пахло смаженою цибулею і дхнуло смаленим курячим пір'ям. Стомлену Зіну нудило від голоду. Доїхали вже до самої церкви. Видно протоптану стежку до їхньої хати. Ось-ось ворота, рідні скрипучі ворота...

Зіна бачить їх крізь міцно заплющені очі. — Як ворота поминути, тоді вже все, небезпека минула...

— Н-но-о, нно-о — пужалном почастував дядько свого ледачого.

Віз люто заторхтів, і в цей момент виглянула у вікно, крізь прозору фіранку Зінина мама.

— Якась чужа підвода прямує до повіту, — промовила в голос і хотіла зачинити знову вікно, а потім рвучко кинула погляд на зад воза.

— Червона перина! Ніби наша?! І — здається Зіна, по той бік! Боже, яка несподіванка! Зіночка приїхала!!!...

— Сергійку, Маню, Надю, біжіть зустрічати! — Веселі, радісні дитячі голоси зупинили підводу.

Візник незрозуміло глипнув на вчительку і хитро всміхнувшись повернув у широко розчинені ворота священичого двора. А діти стрибали і з захопленням повторювали: „Зіна, наша Зіночка, нарешті приїхала!"

Розпрягаючи біля стайні коня, дядько із злорадним задоволенням бурмотів: Егеж, так от воно що! Добре, що це сьогодні у підводи послали саме мене, комнезамівського активіста! Треба буде у сільраді той... як його... вияснити, чия вона донечка...

Ех, сіяти їх, тих вчителів, треба! Та ще й сіяти!!!...

В СПРАВІ ПІДВИЩЕНОЇ ПЕРЕДПЛАТИ

Так як ми вже раніше повідомляли у трьох числах, що з причини високих цін на друках і пошті ми примушені були піднести ціну на річній передплаті „Променя" з $8.00 на $10.00.

Нова ціна $10.00 за річну передплату увійшла в силу від 1-го грудня 1979 р. Референтки, які поколектували передплати перед 1-шим груднем присилатимуть так як зібрали по старій ціні. Всі залеглі передплати будуть по старій ціні, наколи вони будуть сплачені до шости місяців, цебто до травня 1980 р.

Редакція і Адміністрація

НЕМА КРАЩОГО І ВАРТІСНІШОГО ДАРУНКА

ЯК ДОБРА КНИЖКА

1. **Українські діти — наше майбутнє**
   Збірник есеїв з нагоди Року Дитини, ціна $7.00, пошта 30 ц.
2. **Українське дошкілля**
   Збірник виховних матеріялів, ціна: $20.00, пошта 60 ц.
3. **Не одним хлібом живе людина.**
   Рел. есеї, ціна $3.00, пошта 30 ц.

ЗАМОВЛЕННЯ:

CHILDREN'S CARE GROUP
16 Rivercrest Road
Toronto, Ontario, Canada
M6S 4H3

МУЗЕЙНІ ВІСТІ

МУЗЕЙ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Традиційне і сучасне поліське ткацтво

З усіх традиційних ремесел найпопулярнішим серед населення Полісся було і залишається ткацтво. Упродовж століть ткацькі вироби широко використовувалися в побуті населення для прикрашення житла, одягу, вони також мали обрядове, ритуальне значення. Наприклад, рушник супроводжував усі урочисті події в житті поліщуків. Ним прикрашали інтер'єр житла, його розстеляли перед молодим подружжям, перев'язували „старостів" і музик на весіллі, виряджали в далеку дорогу, зичачи щасливого повернення. Скатертинами накривали скрині, столи; вони були невід'ємним атрибутом весільних та похоронних обрядів.

Ряднами застеляли ліжка, „пули" (дерев'яні поли-нари, на яких спала вся сім'я), а також вкривалися. Ці вироби („рабе радно", „радюжка", „рапчун", „радюга", „раденка") смугасті або картаті. У святкові дні „радюжки" вішали на жердку, за давнім звичаєм використовували при похованні.

Широко застосовувалися в побуті поліщуків килими. Ними застеляли ліжка, вкривалися. У великі свята їх вивішували на жердку. На килимі вінчалися, килимом встеляли дорогу перед гостем. На Житомирщині накривали коня, який віз небіжчика на кладовище.

До тканих виробів господарського призначення належали „сінники", „валові радна", на яких спали, „радюги", в яких носили траву, та мішки, де зберігали зерно, картоплю.

Значну роль в обрядах поліщуків відігравало льняне полотно. На весіллі сестра або мати молодої, якщо не була вдовою, роздавала гостям льняні хустини, щоб молоді були в парі.

З тканого полотна шили чоловічий, жіночий і дитячий одяг: сорочки, штани, спідниці, фартушки, каптани, кабати (Любешівський район Волинської області). Фартухи теж були обов'язкові в обрядах. Коровай завжди пекли в фартухах, молода, коли сама йшла до молодого, одягала два або три фартухи (Дубровицький район Рівенської області).

До тканих полотняних головних уборів належали хустки, „намитки" (Рівенська область), „плати", „платки" (Волинська область). Намітками („оповивалами") зв'язували молодих на знак скріплення родинної спільності. Коли молода прибувала до молодого, „дружко" знімав з неї намітку і кидав на піч; в інших випадках він перев'язував наміткою свекруху та свекра. Ця сцена супроводжувалася відповідними танцями. Намітки дарувала молода на весіллі родині молодого. Цей звичай зберігся й нині.

Поліські ткалі поряд з льоном широко використовували овечу вовну, з якої виготовляли килими, „килимові запаски" (Житомирщина), „набівачі" (Київщина), „пулки" (Рівенщина), ткали спідниці, „літники", які оздоблювалися кольоровими повздовжніми смугами, рідше клітчастим орнаментом. Плетені з вовни „мущинські" пояси носили виключно чоловіки. Вовняні крайки („тасенки", „китайки") — чоловіки і жінки.

Основним видом вовняного верхнього одягу на Поліссі були свити, що мали різні назви — „сернеги", „латухи", „сукмани" (Волинська область), „кацавеї", „гуні", „курташі", „свити штаповані з вусом" (Рівенщина), „катанки", (Київщина). Свити оздоблювали кольоровим сукном, шнурами, а також китичками.

Поліське ткацтво знало кілька видів знарядь: сохи (кросна), стави, верстати, що визначали технологічний процес і художні особливості тканини. Рушники виготовляли з льняних ниток. Полотно ткали просте — на дві ремізки і „чиновате" — від чотирьох до восьми ремізок. При виготовленні рушникового полотна часто використовували сіро-білу основу і таке ж підкання, щоб полотно було клітчасте. Такі рушники мали назву „рабі ручники". З розвитком промисловості та поширенням жакардових тканин з'явилися рушники багаторемізного ткання, які по всьому Поліссі мають назву „в северито". Їх біле тло вкриває рослинний орнамент, утворений чергуванням сірих або синіх квітів. Часто такі рушники мають ще й кайму (с. Соснівка Камінь-Каширського району Волин-

ської області).

Поліські скатертини — „настілники" ткали з високоякісного льону, утворюючи складні художні переплетіннння від чотирьох до вісімнадцяти ремізок. Народні майстри при тканні скатертей також брали за основу сіро-білу нитку і піткання. Такі скатерті мали назву „рабі в клітку", або „клєтушні" (с. Залісся Ратнівського району). Ткачі Рівенського і Київського Полісся виготовляють скатертини, перебирані на полотні, з узорами „оченця", „столики", „образки", „полоски". З матеріалів сучасних польових досліджень та давніх писемних джерел відомо, що на Поліссі побутували „ткацькі скатерки". Ці узорні вироби, тканння в 16—18 ремізок, робили на замовлення та на продаж. З появою жакардового ткання в народному виробництві з'являються скатерті з вітковим орнаментом, що мають назву „серветки".

Головні убори — плати та намітки виготовляли простим тканням у дві ремізки — „в прощенню". Вони були натурального сірого кольору і не вибілювалися.

Рядна залежно від використовуваної сировини поділялися на такі види: „валові", „портяні" і „вовняні". Валові ткали з товстих ниток, кручених з гіршого прядива, портяні — з льняних. Вовняні поділялися на дві групи: снувані льоном і ткані вовною та чисто вовняні — „вовняні радюжки". Окрему групу становили рядна з сірою основою, виконані складним чиноватим тканням. Для них використовували потовщену вибілену нитку „вал", що утворювала ромбовидні і скісні узори. Найбільш давні за технікою ткання „рапчуни". В них за основу брали суканні нитки та ткали рідким бердом. Петельчані тканини виготовлялися шляхом витягування вовняних ниток поробку і утворенням „петлиць" або складніших узорів, розміщених паралельними рядами, між якими ткали льняним пітканням. Залежно від орнаменту, вони мали назву „петельчата радюжка", „радюжка в паски", „в пиріжки", „в квіти".

Найпоширеніші вироби давнього поліського килимарства — „набивачі" та „рапчуни", які ткали потовщеним поробком, на рідкій основі. Смугасті й геометричні килими з витонченою фактурою снували тонкими суканими шнурами і накидали по одній нитці в бердо. Такі килими мали назву: „пасяки" (Рівенщина), „килими" (Волинська, Житомирська області). Поліські ткачі відповідно до побутових потреб застосовували різні килимові техніки — човникову, килимову, петельчату та техніку перебору.

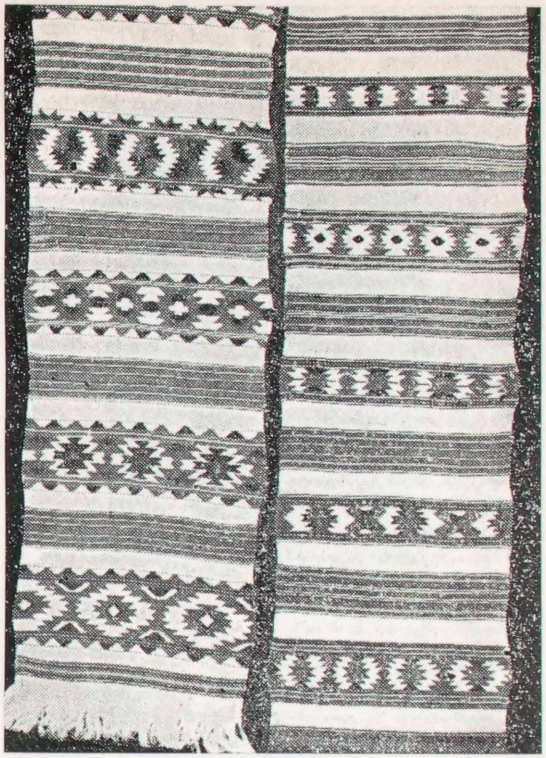

Рушник кінця XIX ст. село Покалів, Овруцького району, Житомирської області.

Упродовж століть народні майстри Полісся створили своєрідну орнаментальну мову, якою вміло користувалися. Окремі види і елементи орнаменту мали власну, лише їм притаманну техніку виконання. Загальновідомі, наприклад, узорно-овникове ткання „кожушком", „крайкою", перебір „під дошку", „перебір — перетик", перебір „переклад", „перебір під чинову дошку" (Рівенщина), а також давній орнамент „черв'ячок" з суканого шнура (с. Крупів'я Дубровицького району Рівенської області).

Поліські скатертини здебільшого не орнаментували. Якщо ж і був якийсь орнамент, то дуже стриманий, — дві-три вузькі смуги „в берегах" червоним, червоно-чорним або синім кольором. Елементи орнаменту виконували човниковим тканням та перебором. На Поліссі зустрічається особливий вид скатертини — „околіста", з кольоровою основою та широкими червоними смугами з усіх чотирьох боків виробу (с. Судче Любешівського району Волинської області).

Головні убори — плати, намітки орнаментували по кінцях перебором і вишивкою, а та-

кож тонкою смужкою над чолом. Хустки, які зав'язували поверх очіпка, ткали на кольоровій основі з червоних і білих пасем. Ткані хустки, вишиті на кінцях хрестоподібними мотивами, називали „крижовими" (Рівенщина).

Рядна, якими прикрашали інтер'єр хати, орнаментували відповідно до своїх смаків. У Волинській області вони прикрашалися скупченими дрібними або широкими смугами з відступами, що мали назву „поле", „дно", „стовп". На чорному, зеленому, темночервоному тлі розміщувалися смуги червоного, зеленого, жовтого, синього кольорів з „перетичками". Другу групу становили клітчасті рядна з чорно-білими або червоно-чорними квадратами („плашками"). На території Рівенської та Київської областей рядна орнаментували широкими чи вузькими смугами однакової ширини, що ритмічно чергувалися по всьому полю тканини. Ці смуги, здебільшого зеленого, жовтого, червоного, синього кольорів, переткані вужчими, білого і жовтого кольорів.

Поліські килими за композицією поділялися на смугасті, клітчасті, геометричні і квіткові, зустрічалися також і однотонні. Килимами для вкривання були смугасті, картаті та геометричного орнаменту в сполуці білого й чорного кольорів. Для застилання ліжок використовували смугасті червоно-чорні килими. На території Житомирської та Київської областей поширені килими з геометричним та квітковим орнаментом. Основною зоною поліського килимарства вважається північ Житомирщини (Коростенський, Лугінський, Овруцький, Народницький і Малинський райони). Для цих килимів притаманний геометричний орнамент з елементами ромбів, восьмикутників, у які вписані розетки, а також смуги в чергуванні з переборами. Квіткові килими складаються з вазонів дрібних квіточок або галузок квітів, розміщених паралельними рядами.

О. Дудар

„Народня творчість і етнографія"

ДРУЖБА НА ВСЕ ЖИТТЯ АБО ТОВАРИШ ПО ВІК

Є така популярна англійська пісня, в ліриці якої чуємо такі слова: "I will walk beside you through the passing years" значить, „Я буду йти в парі з тобою крізь роки життя". Пісня ця ще сьогодні популярна. Цю саму думку знаходимо в народних піснях українського та інших народів. Дружба, це щось таке дороге і цінне, що кожна людина мріє і все шукає її. Духовна спорідненість двох душ чи осіб це мабуть найбільше щастя чи ласка в житті людини. Часто дружба родиться з нагоди випадкової стрічі — з нагоди свята чи відпустки. Та це буває початок. Вона розвивається, достигає і приносить спілкування — єдність. А скільки годин і часу треба на це. Годі обчислити.

Тривала дружба двох душ, що йдуть в парі протягом пройдених кінцевих років завдячує свою красу і ласку показами споріднення, часто і постійно виявлено. Щасливі ті жінки що мають терпеливість шити тканину. Тільки уявіть собі цілий процес ткання. Насамперед маємо полотно решетоване — канву, підстава, що потребує шиття і вишиття в кожному кутику-перехрестю. Кожна петля мусить бути досконало виконана згідно певної діяграми кольорів. І так петля за петлею твориться образ з ниток в кольорах. Дружба це подібне до чудової тканини в різних кольорах і образках, що виростає в красі рік за роком.

Або можна ще порівняти дружбу до скульптури або різьби. Скільки треба дотиків долота, щоб осягнути досконалий мистецький твір. Славний італійський артист-мистець, Майкеленджело, раз мав доручення виконати певну фігуру з мармуру. Довго він працював над ним, хоч поступ був повільний і було нарікання що праця не йде вперед. „Противно", відповів Майкеленджело ... „Від часу вашої останньої візити я поглибив зморшки на чолі і заокруглив губи". „Та це дрібнички" сказав приятель. „Так" відповів Майкеленджело, „але дрібнички приносять досконаліть". Так витворюється велична і дійсна дружба. Це наслідок і продукт великого числа маленьких приємних моментів в продовж років. Дружба це духова скульптура.

С.К.

AUDREY ORTYNSKY

Upon recommendation of Keith Mann, administrator of the School of Music of Red Deer College and the past president of the Canadian Bandmasters Association, Audrey Ortynsky was accepted without audition to membership in the 1980 U.S. Collegiate Wind Band's European Tour. Members of this band of 100 are chosen from all over the United States once each year from all 50 of the United States and seven Canadian Provinces to participate in the USCWB tours.

Audrey Ortynsky who is presently taking 2nd year arts an science course at the University of Saskatchewan, is a daughter of Mr. and Mrs. Paul Ortynsky of Canora, Sask. She played in the Canora Composite High School and Air Cadet bands at Penhold, Alta. She has taken clarnet and bassoon lessons at the Regina Conservatory of Music. During her High School days she sang in the High School and church choirs. She was a very active member of Ukrainian Canadian Youth Association (CYMK). She has a fine voice and sang at various concerts, conventions and festivals.

During the European tour the band will be performing concerts in New York, London, Paris, Lucerne, Insbruck, Lugano, La Chaux-de Fonds, Munich, Amsterdam, Montreal, Cologne and Heidelberg. In addition to concerts, members will visit musical shrines, museums and places of musical interest including Richard Wagner's house in Lucerne, Mazart's birth place in Salzburg and Beethovan's house in Bonn. This should be a very educational tour for young musicians.

A.G.P.

EFFORT

By Edgar A. Guest

He brought me his report card from the teacher and he said
I wasn't very proud of it and sadly bowed his head.
He was excellent in reading, but arithmetic was fair,
And I noticed there were several "unsatisfactory's" there;
But one little bit of credit which was given brought me joy —
He was "excellent in effort," and I fairly hugged the boy.

Oh, it doesn't make much difference what is written on your card,"
I told that little fellow, "if you're only trying hard.
The "very good's" and "excellent's" are fine, I must agree,
But the effort you are making means a whole lot more to me,
But the thing that's most important when this card is put aside
Is to know, in spite of failure, that to do your best you've tried.

Just keep excellent in effort — all the rest will come to you.
There isn't any problems but some day you'll learn to do,
And at last, when you grow older, you will come to understand
That by hard and patient toiling men have risen to command,
And some day you will discover when a greater goal's at stake
That better far than brilliance is the effort you will make.

ROLE OF THE UKRAINIAN LANGUAGE PRESS IN CANADA

By Ivan Harmata

Ukrainian Canadians tend to take the Ukrainian language press for granted and give little further thought to the important functions it renders to the Ukrainian Canadian community. Some consider the Ukrainian language press merely as a nostalgic holdover from our pioneer settlers. Some think that it is just a forum for political polemics of recent emigres. Still others see the Ukrainian press as serving those that have not yet mastered the English language. And, finally, there are those who think that the Ukrainian language press is a legitimate part and parcel of normal community life and self expression of that segment of bona fide Canadian citizens whose heritage is Ukrainian.

In what follows we have attempted to analyze and itemize the many-faceted role of the Ukrainian language press in Canada.

- It provides news items about the life of Ukrainian Canadians and their communities in all parts of Canada.
- It interprets general Canadian and world news from the Ukrainian Canadian point of view.
- It contributes, in the print medium, towards retention of the Ukrainian language and its acceptance and recognition within the frame of a multicultural Canada.
- It serve as a social link, joining major centers of Ukrainian population as well as smaller and isolated points.
- It provides a public forum for the interaction of views of individuals, groups and organizations within the Ukrainian Canadian community.
- It serves as a medium to provide direction and an intelligent awareness of the heritage of Ukrainian Canadians.
- It functions as a voice for the legitimate demands of Ukrainian Canadians for equality not only in the responsibilities but also in the privileges of Canadian citizenship.
- It is one of the important attributes of our Ukrainian Canadian identity.
- It is a continuing chronicle and a permanent record of the history of Ukrainian Canadians.
- It is a source of information about the present colonial status of the Ukrainian nation within the impire state of the USSR.
- It is a means of accounting the Western World with the rich treasure-house of Ukrainian culture.
- It reflects the aspirations of the Ukrainian nation for its rightful place among the free nations of the world.

From the above, it should be obvious that the Ukrainian language press plays an important role in the Ukrainian Canadian community. It deserves our full support so that it can continue to serve our community for many years to come.

UKRAINIAN ACADEMIC CLUB WINTER PROGRAM

The Ukrainian Academic Club at the University of Ottawa organized an interesting series of academic and cultural activities for the University's 1980 winter trimester. Zonia Keywan, a free-lance journalist in Montreal and author of the book *Greater Than Kings,* and her husband, professional photographer Martin Coles, inaugurated the UAC's first cultural evening with a colour slide presentation and lecture on "The Early Ukrainian Settlements in Western Canada". Not long ago, Ms. Keywan and her husband spent a year travelling through the rural areas of Western Canada on a fact-finding tour and interviewing numerous Ukrainian homesteaders and their descendants.

Early in February, the UAC held a special memorial service for the late poet and writer, Mr. Boris Oleksandriw, in the Ukrainian Orthodox Church in Ottawa. An academic lecture entitled "Baroque Influences in Ukrainian Architecture," was presented in the last week of February by Professor R. Zuk from Montreal's McGill University.

In March, Dr. Oksana Asher from New York was invited to speak on the topic "Mykhaylo Dray-Khmara and the Ukrainian Neoclassicists." Dr. George Shevelov from Columbia University was the keynote speaker at the UAC's final academic evening on April 12, 1980. Dr. Shevelov's lecture entitled "Hryhoriy Skovoroda in the Romantic Legend," will be presented as a memorial tribute to the late Professor Constantine Bida, the former founder and long-time Head of the University of Ottawa's Slavic Studies Department.

(Continued on page 17)

Laurence Decore named CCCM Chairman

OTTAWA — Multiculturalism Minister Jim Fleming today announced the appointment of Laurence G. Decore, a 40-year-old Edmonton lawyer, as chairman of the Canadian Consultative Council on Multiculturalism (CCCM).

The CCCM is an appointed body of 100 members which consults with the federal government through Mr. Fleming on the development of multiculturalism programs and policies in Canada.

Mr. Decore has served as the first elected chairman of the Alberta Heritage Council, an advisory council to the minister of culture. He is past president of the Ukrainian Professional and Businessmen's Club and former secretary of the Ukrainian Canadian Committee, a steering committee for all Ukrainian organizations in Edmonton. He is currently president of the Ukrainian Canadian Professional and Business Federation.

An Edmonton alderman between 1974 and 1977, Mr. Decore served as chairman of the city's economic affairs committee, as budget chairman in 1976, chairman of the public affairs committee, and as a member of the city's development appeal board.

ADVERSITY CAN DISTRESS US
OR BLESS US

The highest reward of a man's toil is not what he gets from it, but what he becomes by it.

"There is a destiny that makes us brothers,
None goes his way alone;
All that we send into the lives of others,
Comes back into our own."

— — — —

It is easy to succeed when all things are in your favour, but when you face and overcome obstacles, you are truly successful and deserving of praise.

---

within the empire state of the USSR.
play of Ukrainian Christian art at the library of the University of Ottawa and a lecture and slide show on the first Ukrainian settlers to Canada. A demonstration of weaving, and a one-day display of rare Ukrainian postage stamps, organized by the Montreal chapter of the Association of Ukrainian Philatelists, were held at the Ukrainian Orthodox Church on Byron Avenue.

"Kaleidoscope Canada"

Ukrainian Artists in Toronto

Under the patronage of The Honourable Pauline M. McGibbon, Lieutenant-Governor of Ontario, an art auction (silent) was held at St. Vladimir's Institute in Toronto, on the evening of Sat. April 26th.

Amid potted palms and chamber music by pianist Kathryn Sametz and Czechoslovakian cellist Jaroslaw Jarosil, the elegantly attired gathering sipped rose wine and surveyed exquisite works of art by noted artists of Ukrainian descent.

The works of over 60 artists were on display, including a painting in mixed media, by the late William Kurelek. A prairie scene, entitled "Easter Tradition", it had a reserve bid of $6,000.

Director Taras Shipowick, in his black and white tuxedo complete with diamond stick pin, and Gloria Frolick, in her sleek, black and white designer suit, created quite an impact as hosts for the evening.

In attendance were Mr. & Mrs. John Yaremko, columnist Zena Cherry and actor Lubomyr Mekytiuk. Featured artists making an appearance included Nataffika Husar, a striking young lady, whose good sense of humor is reflected in her art. Ms. Husar's work will be featured in Edmonton at the Citadel Theatre Gallery, as part of the National Multicultural Theatre Festival. Also present was Lillian Sarafinchan, an accomplished painter and noted set designer. Award-winning designer Marion Huziak was there too.

The works of Molly Lenhardt particularly interested the crowd. Miss Lenhardt's primitive, simple, peasant drawings were reminiscent of Grandma Moses. *Arts Canada* recently featured Miss Lenhardt's work.

Throughout the evening attractive hostesses, in hand-embroidered Ukrainian peasant blouses, offered the guests delicious Hor d'oeuvres. In addition, there was a sumptuous buffet of homemade Ukrainian delicacies.

The proceeds realized from the auction will go towards the Chair of Ukrainian Studies Foundation at the University of Toronto.

The works of art will be on exhibit as part of the official opening of the new wing of St. Vladimir's Institute.

For more information contact:

Charles Salmon at 363-6068
Publicist
TARAS PRODUCTIONS

ОҐОПОҐО

Ще давно, перед тим нім білі поселенці зайшли у долину Оканаґан в Бритиш Колюмбії, місцеві індіяни мали переказ про велику потвору-змія, який живе в місцевім озері Оканаґан. Цей змій має свою печеру та острів, якраз через озеро від містечка Пічленд на південь від Келовни. Індіяни оповідали, що та потвора дуже стерегла свою оселю. Коли хтось приїздив заблизько човном, то зараз зривалась буря, так що ніхто не міг причалити до берега того маленького острова. Всякі недоїдки та кости на тім острові свідчили, що могло статись із тими, що відважились там вступити. Отож, індіяни ніколи не їхали своїми човнами в ту сторону без якогось маленького звірятка, щоб кинути його у воду як жертву тій потворі. Тоді вона їх не зачіпала.

Один чоловік оповідав, що раз він переправлявся через озеро човном, позаді якого він мав прив'язаних два коні. Нараз щось потягнуло коня під воду так сильно, що він із страху перетяв мотуз ножем, щоб човен не пішов під воду також.

Індіяни назвали цього змія „н'га-аитк". Це була трудна до вимови назва для білих і, аж на однім бенкеті у Вернон, один чоловік склав пісеньку називаючи її Оґопоґо. Ця назва скоро принялась і тепер знана по всьому світі.

Озеро Оканаґан, як і долина тієї назви, тягнеться з 80 миль від Вернон з півночі до Пентикон на південь. Келовна майже посередині між цими двома околицями. Тут найчастіше можна Оґопоґа побачити. Оба береги озера в Келовні сполучені плавучим мостом, яких 7/8 милі довжини. На шляху біля Пічленд навіть є вказівна таблиця, на котрій написано, де глядіти за печерою оґопоґа.

Перший раз, що його побачила біла людина, то була пані Еллисон у 1872 році. Вона мешкала біля озера недалеко Вестбеньк. Від тоді бачили його все більше і більше людей. Дивне те, що описи цього звіра різними людьми, дуже схожі. Він є темно-зеленявої краски, довжина від 15 до 50 стіп, один до дві стопи завгрубшки, голова подібна до кінської, має роги і пливе дуже швидко.

У 1968 році один чоловік, їдучи із Пентинктону до Келовни, побачив щось таке довге і рухаючесь на озері недалеко Пічленд. Він спинив авто, хапнув фото-апарат і взяв із того „щось" рухому фільму. Хоч фільма не дуже виразна, бо взята на велику віддаль, все ж таки те „щось" рухалось і пливло швидко, отже це не могла бути колода дерева.

Із наших людей оповідала мені Катерина Швець, що раз вони і Бойчуки поїхали на озеро ловити рибу. Це було навесні 1970 року. Нараз побачили довгу змію недалеко від човна. Вона мала голову і роги, плила дуже швидко і раптом пірнула під воду. Не дуже вона так хотіла про це мені говорити, бо боялась, щоб я не сказав, що вона була п'яна. Ті, що не вірили, брали тих, що бачили цю змію на посмішки.

Майже щороку все більше і більше людей оповідали, що бачили оґопоґа, з них багато сміються, але факт фактом — щось у тім озері є. Цікаво чи проф. Йосип Олеськів із Львова, коли переїздив цю долину до Вернон у вересні 1895 року, чув про це або може і бачив його.

Чи справді є така потвора в цім озері? Не знаю, але є забагато тих, що про це свідчать і не можна їх збути насмішкою. Ми жили близько озера недалеко Вестбеньк у чотири роки і не бачили нічого такого. Раз, їдучи додому я побачив, щось таке довге на озері вдалині. Не була це колода дерева, бо рухалась. Будучи одним із тих „невіруючих", я собі подумав, ,невже ж це правда?" Спинив авто і дивлюсь — рухається біда, і нараз щезла. Розглянувся я по озері і побачив два моторові човни, котрі минули один другого їдучи в притилежні сторони. По моїй думці хвилі від одного котились в один бік, а від другого в противний. Наколи вони зійшлись, то сплелись до купи і створили вал води. Це був мій оґопоґо. Може воно так, а може і ні. Що ви про це думаєте?

Хочете побачити самі? Приїжджайте до Келовни цього літа. Може вдасться вам його побачити і ще й взяти знимку. Кажуть, що того, що візьме справжню, виразну знимку чекає $5,000 нагороди. А якщо не вдасться, то не журіться, він є в парку — зроблений із ґіпсу. Келовна обходить свої 75-ті роковини цього року і прийме вас дуже щиро. Думаю, що і Оґопоґо не втерпить, щоб не показатись на таку важливу оказію.

Іван В. Іванишин

ВІДДІЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

Про хлопчика, що вчився чарів

Малий хлопчик, що звався Івась, пішов одного разу до ліса та зблукався. Довго ходив він сюди-туди, в кінці побачив у гущавині лісній маленьку хатинку, яка мала лише одно трикутне вікно. Зі страхом підійшов до хатини та заглянув крізь вікно. В середині мала хатка якийсь незвичайний вигляд. Усі стіни були обвішані сушеним зіллям, по земли валялися всякі кісточки, на коминку горів огонь, а на припічку сиділа велика сова і чорний, поганий крук.

При огнищі сидів який старезний дідусь із довгою, сивою бородою й вусами, та щось пильно мішав у риночці.

Івась оглянувши все, хотів дати ногам знати та чим скорше зіскочив із каменя, на якім стояв. Але нога йому поховзнулася й він простягнувся як довгий на землю. Чарівник здивований стукотом, вибіг із хатки і зловив Івася за обшивку та поставив його на ноги.

— Чого ти заглядаєш до моєї хати? — поспитав чарівник.

Я, я, я, я заблу-кався, — сказав Івась і заплакав. — Чарівник погладив лагідно Івася по головці і завів до хати. Тут посадив його на стільци й поставив перед нього горня молока з хлібом. Зголоднілий хлопець випив молоко і тоді вже веселіше глянув на дідуся.

— Як ти називаєшся, хлопчику, і чи маєш родичів? — запитав чарівник.

— Я бідний сирота, називаюся Івась. Сьогодні рано вигнала мене мачуха з хати по гриби, я пішов і заблукався, — сказав одним тягом Івась.

— Коли хочеш, Івасю, лишися у мене, я научу тебе чарів, — сказав дідусь.

— Добре, дідусю, остануся, — сказав Івась, — та пішов до сови і почав їй приглядатися.

Весело жилося Івасеві у чарівника. Роботи багато не мав, цілими днями ходив по лісі, збирав усяке зілля та виспівував, аж луна йшла. До всяких чарів приглядався пильно та скоро вже дечого навчився.

Одного разу старий чарівник вибрався в далеку дорогу, а Івасеві наказав принести багато води до ванни, на купіль.

Івась захотів випробувати тепер свої сили та покористуватися кимсь іншим при роботі. В куті стояв старий закіпчений патик, який мав чарівні прикмети.

Коли чарівник промовив кілька заклять, патик зараз рушався, бігав, скакав і робив усю роботу, немов який живий хлопець.

Знаючи ті закляття, кликнув їх Івась до патика і дійсно патик зірвався як опарений з кута та став коло Івася.

— Бери коновки й принеси води до ванни, — сказав, надувшися, Івась.

Патик як стріла пігнав із коновками по воду і приніс в одній хвилині.

Івась вигідно сів собі на кріслі, заложив ногу на ногу, та приглядався, як патик бігав із коновками по воду.

— Ото добре знати чари, — сказав він, — чоловік сидить собі як пан, а дурний патик бігає і працює. Чарівник і не завважить, що я втяв таку штуку! — Тут Івась радісно всміхнувся.

Тимчасом патик без упину носить і носить воду; вже вода переливається через верх, а він не вгаваючи носить і виливає.

— Стій вже, не носи! — кричить Івась, та патик не слухає, лиш дальше носить. Івась кричить у розпуці: Не носи вже, бачиш, усе все плаває в воді! — але патик усе носить й носить.

Ціла кімната стала вже у воді; Івась руки ломить, сова й крук літають, кричать, чисте безголов'є.

Розлючений Івась бере сокиру й перерубує патик на двоє.

— Тепер буду мати спокій, — думає Івась. — Але ось стають обидва патики і зі здвоєною енергією носять воду.

Не знати, що було б далі сталося, та на щастя надійшов старий чарівник і зараз зрозумів положення. Він сказав кілька слів і патик знов спокійно пішов до кута.

— Бачиш, Івасю, — сказав чарівник, — як то погано бути лінивим і братися не за своє діло.

Засоромлений Івась прирік дідусеві, що завжди буде слухати його і буде працювати, щоб не трапилося йому ще коли таке нещастя.

І дійсно Івась пильно працював та став потім правою рукою дідуся.

(За Ґетем переповіла Яр. Мандюкова)

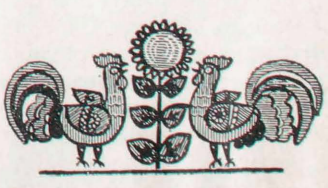

Будьте ласкаві для Вашого волосся – воно вимагає Вашої уваги

Багато дівчат думає, що піклування обличчя становить найбільшу вартість у їх вигляді й тому витрачують дуже багато часу на макіяж, а занедбують своє волосся. Але, якщо Ваше волосся не в найкращому порядку, стратите ефект цілої Вашої особовости. Якщо воно виглядає не зовсім чисте й розтріпане, Ви також будете виглядати розтріпано. Натомість гладке. блискуче волосся буде виглядати як корона на Вашій голові.

Перша й наважніша річ, утримувати волосся чисто. Майже всі жінки потребують уживати шампон принайменше один раз у тижні, а ті що мають проблеми — напр., товсте волосся — повинні уживати шампону частіше. На ринку знайдете ріжні роди шампонів: на волосся товсте, сухе, порпливе, фарбоване, а з них найліпші ті, що мають у собі яйце або пиво.

По миттю треба волосся добре сполокати в кількох водах, бо найменші залишки мила не тільки надають волоссю мутного вигляду, але також можуть його запорплити. Відтак треба вживати „кондишинеру", який помагає зробити волосся мягшим і більше податним до уложення.

Відтак треба волосся вичесати щіткою і гребенем, які найперше треба добре вимити в теплій намиленій воді, а відтак добре виполокати. Немає найменшого сенсу обмите волосся збрудити брудним гребенем або щіткою.

Щіткування і чесання волосся дуже важливе, бо воно не тільки підтримує здоров'я волосся через стимулювання допливу крови до шкіри, але також очищує волосся від бруду, пороху й спрею. Тому треба чесатися щодня, а не тільки час до часу, хоч би й воно було в більшому розмірі. На щітку до волосся не жалуйте грошей. Щітка повинна бути з чистої щітини й щітини досить довгої, залежно від густоти Вашого волосся. Ця т. зв. сотня потягнень щіткою не є казкою старих жінок. Це дійсно помагає відтягнути товщ від чашки (скальпу) аж до самих кінчиків волосся. Щіткувати й чесати волосся легко але основно, найперше в його нормальному положенні а відтак схилити голову й чесати від заду до переду. Це не пошкодить нормальній Вашій зачісці: воно верне до попереднього виду, хоч Вам буде виглядати, що воно стоїть до гори ногами. Не денервуйтеся. Це явище спричинює статична електричність. Через тертя волосся щіткою чи гребенем, витворюється ця електричність, що спричинює цей феноменон з волоссям. Воздух довкола нас також має багато до діла з цим явищем, яке частіше появляється у зимі, коли сухий, холодний клімат підсилює електричний ладунок у Вашому волоссі. Для багатьох жінок це досить прикра проблема, але на щастя й на те є різні середники. Помагає до певної міри регулярний спрей або кремовий плин до полокання, але є також спеціяльно спрепаровані проти-статичні спреї, які знаменито контролюють розвіяне волосся. Очевидно науральні щітинові щітки також успокоюють розвіяне волосся, більше чим синтетичні, але, якщо ця електричність дійсно затроює Вам життя, пробуйте купити гребінь з оригінальної черепахи, або з дерева, або з рогу замість з нильону, твердої ґуми або заліза. Та все таки набільше помічними будуть Ваші власні руки. Пригладьте своє волосся рукою, а теплота тіла й вологість Вашої руки поможе успокоїти наелектризоване волосся.

Міцне, здорове волосся легко миється й укладається, утримує довше нову постать і форму та тривалу фризуру. Отже пам'ятайте: Невелика дбайливість у піклуванні зробить велику ріжницю для Вашого волосся.

С.К.

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES

Опрацювала Анастасія Рурик

Це вже третє видання про вишивки і стіби в англійській мові. Багато ілюстрована 12 сторінок взорів вишивок 8 з них в кольорах, багато ілюстрованих взірців на вишивання декоративних подушок, обрусів, ниток. Взори вишивок полтавського вирізування, роблення мережок. Стіби показують як легко навчитись вишивати гладдю, низинкою, яворівкою та багато інших стібів.

Книжка має 130 сторін друку, широкий формат, вигідний для розміщення взорів, спеціяльна оправа, щоб книжка легко відкривалась.

Ціна $7.00.

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N of CANADA

A-25 11024-82 Ave. Edmonton, Alta.

T6G 0T2.

ГРОМАДСЬКА І РОДИННА ХРОНІКА

ФІДЗНАЧЕННЯ ЮВІЛЕЮ 30-ЛІТТЯ СВЯЩЕННОСЛУЖЕННЯ ВСЕЧ. О. ПРОТ. П. БЛАЖУКА
Валей, Б. К.

В неділю, 24-го ц. р. родина й парафіяни громади Успення Пресв. Богородиці в Валей, урочисто й святочно відзначили ювілей свому довголітньому й працьовитому Настоятелеві громади. Ювілейне торжество розпочалося о годині 3:30 по полудні в переповненій церкві. Молебень служив основоположник і довголітній адміністратор УГПЦК архипресвітер о. д-р С. В. Савчук з Вінніпегу, Ман., в сослужінні духовенства місійної округи: о. прот. П. Сацевич, о. прот. І. Гикавий, о. прот. П. Бублик і о. М. Сокирка. Милозвучно співав збірний хор під управою Анни Залубняк. Змістовне слово сказав о. М. Сокирка й сердечно привітав ювілята та його милу добродійку Параскевію, яка є невідступною, постійною і найближчою помічницею в праці та спільно з отцем ділила радість і невигоди в житті, успіхи й неуспіхи в праці. Молебень закінчено „Многоліттям".

Ювілейний бенкет відкрив вступним словом син ювілята Василь. Представив усіх за головним столом та всіх гостей з-поза великого Ванкуверу, особливо, з Альберти, потім попросив провести молитву й поблагословити вечерю о. прот. П. Сацевича. На місці згадати, що о. Сацевич і Ювілят о. Петро є земляки, отже ювілят, коли ще був у сані диякона вперше на канадській землі на Різдво Христове в 1951 році спільно відслужили Богослужения в Вознесенській Церкві в Смокі Лейк, Альберта. Сердечно та з глибоким почуттям склав привітання від Блаженнішого Митрополита УГПЦ — Владики Андрея та від себе архипресвітер о. д-р С. В. Савчук. Головну доповідь про життя й діяльність Ювілята й його добродійки Параскевії, — сказав їхній приятель ще з Німеччини п. Отто Єринюк а доповнила пані Анна Звоздецька — обоє з Едмонтону. Вони в своїх змістовних промовах підкреслювали мету й ціль ювілею так; найважливішою ціллю ювілею є дати належне й щире признання Ювілятам за їхній вклад в церковно-народний розвиток і цим скріпити їх на дусі до дальшої участи в завданнях для Церкви й нашого народу. Далі вони накреслили силюетку пройденого не легкого життя Ювілятів. Промовці неодноразово підкреслювали те, що всі позитивні прикмети Отця Ювілята були скріплені гармонійною співпрацею розсудливої і прихильної добродійки Параскевії, тому їх будучність і успішність в праці, за благословенням Божим, була запевнена й вони завжди мали великі успіхи.

Ювілят зі своєю працьовитою добродійкою, всюди, де б його не призначив провід нашої Церкви, багато зробив корисного й полишив по собі добру пам'ятку в кожній парафії, де йому приходилося працювати. Про це, бодай частинку згадаю: одним з перших Отців, що був викладачем релігії на Оселі Барвінок, та на Оселі в Сіба Біч, Альберта. За його побутом в громаді Вестлок збудовано нову церкву й парафіяльну хату. Побудовано нові церкви в Альберті — Вайлдвуд, Атабаска і Ричмонд Парк. В Саскачевані: докінчено будову церкви в Медов Лейк, зорганізовано нову громаду в Бигер, побудовано новий Іконостас у Витков. Сплачено борги на парафіяльній хаті в Норт Бетлфорд. Тепер вісімнадцятий рік працює в громаді Валей, Б. К., де під його керівництвом побудовано репрезентативну парафіяльну авдиторію й належно викінчено в середині та на мезоніні прекрасні й вигідні кляси для Рідної та Недільної школи й викінчено та належно умебльовано канцелярію п Музейну кімнату. Розбудовано парафіяльну хату, чудово викінчено в середині й знадвору церкву та набуто дорогоцінні речі до церкви й дзвони і т. інше...

Благочестива громада в Валей є взірцевою в усіх відношеннях і належно оцінюють працю свого довголітнього Настоятеля з його трудолюбивою добродійкою. Вони обоє втішаються пошаною серед своїх парафіян. Привіти склали: голова Ванкуверської Місійної Округи о. прот. П. Бублик від духовенства Місійної Округи, потім прочитав писемні привіти від: Блаженнішого Митрополита Андрея, голови Президії Консисторії о. митрата Д. Лучака, архиепископа Бориса, Єпископів: Миколая і Василія. Решту писемних привітів від духовенства, організацій та поодиноких осіб — проголосив тільки їх імена. Від соборної громади в Ванкувері прочитав писемне привітання голова Юрій Трафаненко. Від провінційної управи С.У.К. на Бр. Колюмбію склала Оксана Круліцька. Голова місцевої громади п. М. Ткачук щиро вітав свого Настоятеля й добродійку та вручив дорогоцінний дарунок від громади, жіночого товариства й сумківців — Хрест з Оздобами. Щиро вітав Ювілятів їхній близький приятель п. Ю. Феняк з Чиливек, Б. К. та вручив дорогоцінний дарунок — парчеві РИЗИ. Склав привіт член Консисторії д-р Б. Лисак, потім син Василь щиро й сердечно вітав своїх батьків від дітей і всієї родини та вручив гарний дарунок, а невістка Юлія Блажук зі своїми аматорами з Едмонтону дуже гарно відіграли під її керівництвом інсценізацію „ЛИСИЧКА СЕСТРИЧКА". Програма була змістовна й цікава. Вкінці господар бенкету покликав до слова Ювілята о. Петра, який, як завжди з симпатичною усмішкою й лагідним тоном, щиро й сердечно подякував за молитви й участь у його ювілеї. Подякував Господеві за Його ласку до нього та всім, що в будь-який спосіб причинилися до Ювілею й за дарунки, кор-

МНОГИХ ЛІТ ЮВІЛЯТАМ — П-ВУ СТАХОВИМ

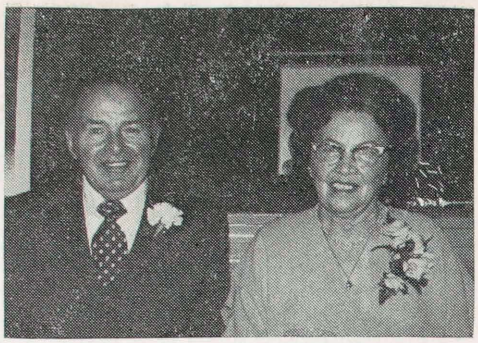

В гарний погідний вечір 23 січня 1980 р. в Катедрі Св. Володимира в Торонті, при поважній участи гостей, прот. Ю. Ференсів урочисто відглужив Молебень за здоров'я ювілятів п-ва Г. і М. Стахових. Після Молебня о. Ю. Ференсів вітав ювілятів, склав їм побажання і всі присутні перейшли до бенкетової залі.

При вході до залі ювілятів вітала дочка п-ва Стахових, пані Мирослава Біла хлібом-сіллю. Під звуки маршу і оплески гостей ювілята, в супроводі дружби Євгена мудрого і дружкою Розалією Степанович та родиною засіли за головний стіл. Близький приятель п-ва Стахових п. Ярослав Балан був господарем цього родинного свята.

Після відспівання „На многії літа", кількох тостів і смачної вечері, пан Я. Балан, як господар від себе і комітету, привітавши ювілятів відкрив програму на привіти. Короткими змістовними виступами - споминами промовці старались не обтяжувати гостей.

Першим промовляв п. Євген Мудрий, по нім дружка Розалія Стефанович, сват Михайло білий, кум Дмитро Гомінюк, від родини Володимир Бендюга, брат пані Стахів, від внуків Елин Білий. Син Володимир Стахів дякував щиро своїм батькам за виховання і любов до нього та його сестри. Від приятелів промовляла пані Марія Квас, від старших громадян при Інституті Св. Володимира пані Анна Євчук, звернула особливу увагу на їх жертвенність та працьовитість. Від відділу Союзу Українок ім. Кн. Ольги вітала ювілятів Таїсія Копил, а від Катедральної громади голова п. Володимир Іваницький.

З почуттям гордости згадують ювіляти та гості село Денисів, Західня Україна, з якого походить п. М. Стахів. До Канади приїхав 17-річним юнаком разом зі своїм братом 1921 року. Пані Стахів, як Ганна Бендюга приїхала до Канади 1928 року до своєї кузинки в Гонемун в Саскачевані. В дуже короткім часі Анна Бендюга уже працювала в Едмонтоні і там познайомилась зі своїм односельчанином М. Стаховим. Незадовго і подружились виходці села Денисова. Вінчав молодих о. Петро Самець. На цьому святі було прочитано оригінал батьківського благословення, яким батько благословив свою дитину на шлюбну дорогу в далекому чужому краю.

1934 року ювілята, разом з двома своїми дітьми, сином і дочкою прибули до Торонта та постійне поселення. Тут вони включились в громадське життя — спочатку при Українськім Народнім Домі, а опісля вступили в члени Катедральної громади Св. Володимира.

Пані А. Стахів відзначалась здібностями декляматорки, співала в хорі, особливо виявляла свою активність у відділі ім. Кн. Ольги. Довгі роки не було більшої чи меншої імпрези, щоб ювілятка не брала участи в культ.-освітній імпрезі, як декляматорка, рецитаторка, або в театральних виставах.

П-во Стахови належать до тих скромних, жертвенних будівничих Катедри Св. Володимира. При Катедрі виховались їх діти в школі, в церкві, на сцені.

На закінчення цієї родинної ювілейної імпрези п. М. Стахів склав подяку від себе і своєї дружини гостям, і всім тим, що причинились до влаштування такого їх родинного і багатого ювілейного свята.

Від себе й усіх присутніх гостей бажаю ювілятам на многая літа!

Марія Божик

саж для добродійки, квіти й за таку гарну інсценізацію, особливо, дякував невтомному піонерові нашої Св. Церкви архипресвітеру о. д-ру С. В. Савчукові за несподіванку, а всі присутні цю подяку підтвердили повстанням з місць й своїми грімкими оплесками віддали йому свою теплу вдячність за все... Молитвою „Достойно є" закінчено ювілейний бенкет.

Ще раз сердечно вітаю і щиро бажаю Отцю, добродійці та всій їхній родині: доброго здоров'я, щастя й витривалості та молю Вселаскавого Господа Бога, щоб сподобив усіх дочекатися й святкувати Золотий Ювілей священнослуження. На многі й щасливі літа!

(опб)

1. Нехай у твоєму серцю буде ввесь Український Народ, бо немає більшого щастя, як спільно з братами жити в згоді.
2. Зберігайте віру своїх батьків, бо тільки віруюча людина є основою нашого народнього існування.
3. Привчайте своїх дітей любити Церкву свою, свого народу. Вже змалечку показуйте їм дорогу до Божого Храму.
4. Будь відважним лицарем і оборонцем Віри і Церкви українського народу і ніколи та нічим не зрадь її.

Г. М.

УКРАЇНСЬКЕ НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО

На знимці — зліва на право: Стефанія Друль, Оля Друль, Веронія Костинюк і Маруся Старух (голова відділу Лесі Українки).

Заходом Центру багатокультурности Виндзору, відбувся експонат „Різдво навколо світа" в днях 3-го грудня 1979 р. до 6 січня 1980 р.

Ціла ідея цього експонату була спрямована на допомогу дітям і родичам зрозуміти і поширити знання про культурну різнородність Канади.

Вісім народів брали участь. Веронія Костинюк і Оля Друль, як представниці до багатокультурности від відділу ім. Лесі Українки, спільно з представницями від українських організацій Виндзору, приготовили виставку „Різдвяні Свята" (від Миколая до Йордану) в християнському традиційному стилі.

Організаторки відповідно прибрали сцену килимом і удекорували гілками сосни. На килимі примістили ікону Матері Божої. Наперед стояв стіл прибраний білим вишиваним обрусом. По середині столу лежав калач з свічкою, два підсвічники по боках калача, Свята вечеря з дванадцятьма пісними стравами, торт і пампушки. Золота пшениця у вазі прикрашувала стіл. Під столом лежало сіно, в сіні оріхи, цукорки і яблука. З лівого боку на стільці прибраним гарним рушником стояв дідух. З правого боку на столику стояли речі: вертеп, український прапор, трисвічник, звізда (Вифлеєму), знимка з колядників в українським строю, різдвяні карточки, кошики з печевом (подарували членки), цукорки і видруковані приписи.

Для учителів і дітей було опрацьовано навчальний матеріял: коментарі Різдвяних Свят опрацювала Оля Друль, історії України — Веронія Костинюк.

Впродовж двох тижнів відвідали експонат коло 200 дітей з 10-тьох шкіл. Членки відділу Союзу, у вишиваних блюзках, пояснювали (по черзі) традиції українського народу. Коментаторками під час виставки були Оля Друль і Веронія Костинюк, помічницею ілюстрації — Стефанія Друль.

До складуу виставки прилучився сумківець Михайло Друль. Він виписав афіші і карточки з написом страв. Граючи на бандурі, Михайло проспівав кілька колядок і закликав дітей до співу колядки „Тиха Ніч" в англійській мові. Зацікавлені діти відгукнулись з радістю.

На закінчення подано дітям печиво і цукорки. Учителі, дуже задоволені, вірили, що такий експонат є конечно потрібний на поширення знання про ідентичності.

Оля Друль

СМОКІ ЛЕЙК, АЛТА.
ВІДДІЛ ім. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ

Річні збори відділу відбулися 12-го грудня 1979 року в залі Українського Народного Дому. Голова, Марія Рацой, відкрила збори і хвилиною мовчанки вшанували тих членок, що відійшли у вічність. Голова склала подяку зарядові, членкам за співпрацю та згідність у всіх обов'язках.

Діяльність товариства: Членки ходили колядувати дали торбинки учням школи українських танців і Недільної школи на Різдво, приготовили Йорданську Святу Вечерю, дали вечерю на Маланку. Діти Недільної школи також мали прогульку на Великдень і на кінець року. Товариство видало Святу Вечерю студентам десятої кляси з льокальної школи; гостили студентів Інституту з Едмонтону з концертом і також Провінційну Екзекутиву з виставою тканя. Членки мали нагоду бачити фільм „Українська писанка". На "Heritage Days" членки виробили надзвичайний фловт і продавали борщ і пиріжки; влаштували осінний базар, де мали продаж ручних робіт і домашнього печива; відсвяткували 10-літній ювілей священства отця Кубина; купили ікони і кольорова скла на вікна для нашої церкви; ми продаємо куховарські книжки і книжки вишиття.

Членки приготовляють похоронні і поминальні обіди і перекуски, весілля і забави.

Товариство святкувало свято Тараса Шевченка, День Матері, Свято Книжки, Листопадове Свято і Свято Ольги Кобилянської.

Фінансовий звіт: З 1978 року осталось у казі $8,196.41, приходи в 1979 році — $28,444.63, розходи $31,610.24, осталось $5,080.80.

Заряд відділу на 1980 рік: голова — Лорейн Леськів, заст. голови — Дорис Слемко, 2-га заст. голови — Марія Паламарек, рекордова секретарка — Марія Федюк, касирка — Ліна Білей. Контрольна комісія — Л. Рошко, Р. Стрембіцька, О. Головайчук.

Відділ бажає журналові „Промінь" і його редакторці найкращих успіхів.

Марія Антонюк, секр.

РІЧНІ ЗВІТИ ВІДДІЛІВ

ОТТАВА, ОНТ.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відбулися 3-го грудня 1979 р. За минулий рік відділ проробив досить багато праці як при церкві так і в загально-українському житті. Відділ співпрацює місцевим відділом КУК беручи на себе обов'язки загально-українського характеру: як зустрічі з українськими дисидентами, участь в програмі „Українського Тижня", в переведенні етнічного фестивалю „Гомлянд" під час якого демонструвалось зразки українського мистецтва: писання писанок, ткання, вишивання, продаж книжок і мистецьких виробів, а українська кухня (страви) була найбільш популярна.

Відділ відбув успішно свої два базарі і дві мистецькі (малярські) виставки картин.

У Великодний сезон наші членки виступали на телевізії з показом писання писанок, та наших традицій. Окремо в різних осередках писали і розпродували писанки, як також дали 4 лекції писання писанок для української і неукраїнської публіки котрі були дуже популярні.

Відділ опікується Недільною школою і СУМК. В День Матері вшановано старших матерей. Відмічено роковини смерти Л. Українки — панахидою.

Відділ має свою крамничку яка має велику популярність. Наші членки також продають перекуску підчас тижневого „бінго" і раз у місяць підчас „окшен".

Потрібно відмітити, що всі церковні обіди, вечері і чайки є все вміло переведені нашою господинею при помочі всіх членок. Наші членки солідно опікуються прикрасою нашого новог храму, відвідують хворих по шпиталях, а з рамені Жіночої Ради наші членки гостили чаєм нових канадців.

За минулий рік наш відділ зложив на Будівельний фонд нашого нового храму понад 6,500 дол.

Нова управа відділу на 1980 рік в такому складі:

Зіна Волох — голова управи, Віра Сеньчук — уступивша голова, Зоря Джаксон — 1-ша заст. голови, Рая Боровська — 2-га заст. голови, Люба Подольська — секретарка рек. і кореспонденції, Катерина Мусійчук — фінансова рер., Зіна Волох — культ.-освітня реф., Перл Крокуш, Віра Василенко, і Ґеня Ковалик — контрольна комісія.

Галя Желем — господарський комітет, Катерина Лящук і Ґаня Штепа — церковний комітет, Ґеня Заячковська і Віра Чіх — добродійний комітет, Коні Корінець і Марія Шипман — бінґовий комітет. Нагляд над крамничкою: Зоря Джексон, Зіна Волох, Катерина Мусійчук.

Референтки: Люба Івашко — старший СУМК, Оля Ільченко — молодший СУМК, Оля Новицька — Недільна школа, Галина Михальчук — КУК, Нансі Вестон — Жіноча Рада, Гільда Таська — Мистецька Рада, Ірина Мушка — „Промінь".

Ірина Мушка, реф. „Променя"

СТИРДЖИС, САСК.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу в Стирджис відбулися в церковній залі 9 грудня, 1979 року в другій годині по обіді.

Цей день відбувся величаво бо якраз цього дня було Богослуження котре відправив наш парох о. Петро Кривих. Більшість наших членок співають у церковнім хорі опісля для нас це мало велике значення розпочати наші річні збори у цей спосіб. Членки приготовили обід котрий о. парох спожив разом з нами і всіма учасниками Богослуження. Після упорядкування в кухні і залі приступили до порядку зборів.

Присутніх було 20 членок і дві гості котрі замешкали в нашім містечку прибувши з фармів в околиці Стінен. Наш відділ складається також з членок з Прісвил, отже наші сили збільшені.

Голова Софія Бурим відкрила збори відспіванням „Царю Небесний", відтак привітала членок і гостей. Вона подякувала членкам і зарядові за їх щиру співпрацю і підтримку підчас минулого року.

Слідував звіт голови з праці і діяльности підчас цілого 1979 року. Минулого року вписалося 28 членок, відбулося 9 місячних зборів з двома місяцями переви. Рік був дуже успішний. Голова окремо подякувала тим членкам, котрі чи жертвами, чи добровільною працею причинилися в розігравках чи в який інший спосіб в цих успіхах.

Весняний базар і чайне прийняття з випродажем Великодного печива, писанок і ручної роботи разом з розігравкою вдався успішно з гарним приходом.

Підчас великого посту членки приготовили пирогове пущення в користь громади відтак приготовлялися до базару, пред храмовим святом членки почистили в церкві і залі і приготовили храмовий обід. Ми подали перекусу по 3 Панахидах і похоронах, один з цих для члена громади і мужа нашої касирки. Також членки дали поміч в приготовленні вечері в 40-літній ювілей довголітніх членів громади і відділу.

Кілька членок були присутні у відсвяткуванні 25-ліття оселі „Тризуб". Візитація Митрополита Андрея і п'ятьох священиків звеличали цей день. Членки вшанували пам'ять бувшої членки, яка замешкала в Йорктоні віддавши послідний поклін на її похороні. Ми втратили двох членок в минулім році. Одна з наших старших, але активних членок з Прісвил упокоїлася і ми її відпровадили у вічність з відповідною пошаною. Друга з наших надійних членок замешкала в Саскатуні.

Рік закінчився осінним базаром з чайним прийняттям і випродажем печива і ручної роботи і також був дуже успішний.

На закінченню голова закликала членок до тихої молитви в пам'ять членок котрі відійшли у вічність. Слідували звіти заряду і комітетів. Збори перевела заступниця голови, Ольга Михайлюк, як предсідниця, секретарювала Марія Михайлюк. На зборах було 23 членки і вписалося дві нові членки.

Фінансовий звіт: Перенесено з 1978 р. — $1,790.58; прихід за 1979 рік — $1,374.11; дозхід в 1979 р. — $1,247.84; в касі осталося $1,916.37.

Наш відділ жертвував на слідуючі цілі: на церкву $500.00, на музей $50.00, на Колегію Св. Андрея $25.00, на Інститут П. Могили $25.00, на організаційний фонд $25.00, на „Промінь" $20.00, на „телемірекл" $20.00, на Фундацію Музею $25.00.

Заряд на 1980 рік: голова — Софія Бурим, заступниця голови — Ольга Михайлюк, касирка — Гелена Будник, рекордова і кореспонденційна секретарка — Стефанія Іванів, заступниця секретарки — Марія Ми-

хайлюк. Контрольорки — Силвія Василинчук, Юлія Новик, Марія Жук, Господині — Петруня Ґолда, Анна Холод, Анна Катеринок, Катерина Тодераш, Єлисавета Окраїнець, Катерина Монюк. Шпитальний комітет — Петруня Ґолда і Анеля Шмут з Стирджис, Марія Загарія і Анна Требик з Прісвил.

Стефанія Іванів, секр.

ВАНКУВЕР, Б. К.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу відбулись в неділю 9-го грудня 1979 р. в українській православній авдиторії. Після Служби Божої в Соборі Пресвятої Трійці о. прот. П. Бублик відправив Панахиду за упокій душ покійних членок відділу, потім слідувала перекуска, яку приготував соціяльний комітет, після перекуски відбулись короткі місячні збори відділу.

Голова відділу пані Емілія Чуйко відкрила річні збори відділу о годині 1-ій по полудні в присутності 63 членок. Отець прот. П. Бублик провів молитву та однохвилинною мовчанкою віддано пошану покійним членкам відділу. Предсідницею зборів була пані Марія Вакалюк, секретаркою пані Ольга Гавришок. Слідувало читання головних точок протоколу з минулорічних зборів, звіти членок заряду і голів комітетів.

Впродовж 1979 р. відділ мав 10 місячних зборів і 3 засідання членок заряду і голів комітетів. Як і кожного року, на перших місячних зборах наш відділ влаштував для членок маленьке Різдвяне прийняття та обміну дарунків. В місяці лютім, в День Членства, вшановано нових членок, яким було вручено статут С.У.К. Відзначено роковини нашої патронки Лесі Українки концертом з відповідною програмою, прихід з чого переслано на журнал „Промінь". Влаштовано весняний чай спільно з провінційною екзекутивою С.У.К. на Б. К. і тема головної доповіді була пов'язана з відзначенням Міжнароднього Року Дитини. На кожних місячних зборах культ.-осв. комітет читає статті на освітні і поучаючі теми. Відділ дав фінансову допомогу і вислав делеґаток на головний з'їзд в Гамільтоні. Дав фінансову допомогу СУМКівцям, які їздили на оселю Село в Монтреалі. Жіноцтво брало участь в концерті призначеному в 100-ліття з дня народження Симона Петлюри. Членки відділу приготували перекуску перед дитячим концертом, присвяченим Дню Матері, а також пожертвували гроші на різдвяні дарунки для дітей під час концерту Св. Миколая. На протязі року членки відділу влаштовують випродаж варенників і голубців, випродаж великоднього печива і писанок. Членки мистецького комітету часто є запрошені демонструвати писання писанок по більших склепах Ванкуверу, а саме — Сірс, Ітонс, Бей, Вудвардс та інші, за що отримують винагороди. Сестрицтво дбає про чистоту і порядок в церкві. Членки беруть участь в церковному хорі. Жіночий відділ складає щирі пожертви до каси нашої соборної громади. Членки нашого відділу беруть активну участь в організації Льокальної Ради Жінок.

Не можна оминути і не згадати нашої популярної Куховарської книжки, з якої чистий прихід за 1979 р. був $18,786.00. Відділ виповнив свій бюджет до централі на 1979 р. Головні пожертви відділу на 1979 р. такі: Музейна Фундацію — $1,000.00, на відновлення хоругов в нашому соборі — $400.00, поїздка членів СУМК на оселю Село — $300.00, на „Промінь" — $100.00, Український Фестиваль — $50.00 та інші.

Фінансовий стан відділу: лишилось з 1978 р. $4,691.10, прихід за 1979 р. $5,590.65, розхід за 1979 р. $5,847.26, в касі лишилось $4,434.49.

Заряд відділу на 1980 р.: уступивша голова — Емілія Чуйко, голова — Лелія Митрук, 1-ша заст. голови — Олена Дзюбенко, кореспонд. секр. — добродійка Катерина Бублик, рекорд. секр. — Людмила Карпінська, касирка — Марія Стівенс.

Культ.-осв. комітет — Олена Дзюбенко — голова, Надія Михайловська, Галя Загоруйко, Ольга Гавришок. Соціяльний ком. — Стефанія Шульган — голова, Ольга Козій, Настя Стоцька, Марія Микицей, Катерина Третяк, Анна Лайтгарт, Галя Джонс, Марія Ахтимійчук, Анжела Рудник, Катерина Бабійчук, Марія Березяк. Мистецтво — Славка Стасюк — голова, Лелія Митрук, Анна Мануша, Доця Смит, Галя Загоруйко, Надія Михайловська, Славка Шумей, Славка Кетник, Раїна Катон, Настя Завидюк.

Куховарська книжка — Анастасія Трафаненко. Представниця до СУМК — Доця Смит. Шкільний ком. — Лідія Німчук, Настя Завидюк. Референтка журналу „Промінь" — Марія Полонич. Представниці до Льокальної Ради Жінок — Джін Здебяк, Лелія Митрук. Прест. до КУК — Марія Вакалюк, Галя Токарик, Лелія Митрук. Бібліотека і архіви — Настя Воробець. Сестрицтво — Марія Кульба — голова, Іванна Твердун, Лелія Митрук, Анна Мануша, Настя Стоцька, Марія Гаврищук, Уляна Гомола, Василина Маскаль, Анна Лайтгарт, Марія Стасів. Ком. відвідування хворих — Іванна Твердун, Анна Бойчук, Лелія Митрук. Кухарки — Ксеня Громик, Юлія Курилюк, до поміч — Юлія Лев, Анна Лайтгарт, Марія Гаврищук. Оголошення — Славка Кетник. Телефонічний ком. — Катерина Киристюк, Софія Ясенчук. Контрольна комісія — Настя Завидюк, Анна Бойчук, Марія Вакалюк.

Людмила Карпінська,
рекорд. секретарка

ГАМІЛЬТОН, ОНТ.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу відбулися 20 листопада 1979 року, в шкільній авдиторії при Соборі Св. Володимира при 855 Бартон вул. Схід, Гамільтон.

Збори відкрила коротким вступним словом голова відділу пані Г. Олексюк. Отець М. Равлюк провів молитву. Вшановано однохвилинною мовчанкою пам'ять членок, що відійшли у вічність. Настоятель Соборної громади о. Равлюк висловив побажання, щоб праця нашого організованого жіноцтва проходила в мирі, любові і спокої. Висловив признання за взірцеву проробленну працю та заохотив до дальшої творчої праці на релігійній і громадській ниві. В імені Соборної громади пан Корній висловив сердечну подяку відділові за моральну і фінансову підтримку, він також підкреслив солідарність відділу з громадою. Окрему подяку пан Корній зложив сестрицям, котрі постійно дбають про чистоту і красу Божого храму.

До президії річних зборів вибрано предсідницею пані Галю Олексюк а пані Н. Пенюк на секретарку.

Секретарка Надія Пенюк подала звіт цілорічної проробленої праці, а членки управи та комітети звітували окремо. Діяльність відділу: На протязі року відбулося 11 місячних

зборів і 3 засідань управи. Членки відділу приготовили поминальний обід в пам'ять Блаженнішого Митрополита Іларіона. Обід з нагоди Храмового свята, обід на честь нового настоятеля о. Равлюка, Святу Йорданську Вечерю, вечерю на пущення, вечерю для місійної округи, обід за членів, які відійшли у вічність, спільне Свячене та перекуски і прийняття з різних нагод .

Відсвятковано академію патронки нашого відділу поетеси Лесі Українки, та спільними силами Рідної школи ім. Василя Сарчука, Громади, С.У.К., ТУС, СУМК, відсвятковано свято національного пророка Тараса Григоровича Шевченка.

Гостини в себе Всеканадський з'.зд СУС. Наш відділ брав активну участь в підготовці Всеканадського з'їзду.

Влаштовано членками відділу: писанкове бінго, весняний базарщ весняний чай, два випродажі вживаних речей, заадресовано і вислано приблизно 40,000 листів пов'язаних з виборами федерального уряду.

В ділянці харитативній відділ висилає потребуючим пакунки з вживаним одягом до Південної Америки. Комітет відвідування хворих постійно відвідує хворих у лікарнях. Членки нашого відділу Леся Поплавська навчає в Недільній школі, а добр . Равлюк, Уляна Криворучко входять до Комітету Недільної школи. а п-ні Галина Українець і пані О. Сушко вчителюють.

Відділ приймає діяльну участь в Комітеті Українок Канади, в Льокальній Жіночій Раді. Узяли участь в Окружнім з'їзді в Брентфорді, в Конференції проводу відділів в Торонті.

Фінансовий звіт відділу: з року 1978 осталось в касі $872.14, прихід за 1979 р. $9,537.14, разом приходу $10,409.28. Розхід за 1979 р. — $9,794.43, в касі осталось $614.85.

Відділ пожертвував на Собор $7,473.00, на Музей Союзу $500.00, на СУМК Східня Екз. $100.00, на „Промінь" $154.00, місцевий СУМК $400.00, Недільну школу $360.15, Рідну Школу $300.00, Східню Філію Музею $500.00, місцеві кухонні видатки $1,316.31, на Інститут Св. Володимира $1,000.00, на організаційний фонд $1,260.00, для поборювання хвороби рака $400.00.

Це вже 10-ий рік провадиться бінго в приміщенні „Кен Бар", з цієї каси ми видаємо гроші на різні добродійні цілі.

Склад управи на 1980 рік: уступивша голова — Н. Бал, голова — Галя Олексюк, 1-ша заст. голови — Галя Липка, 2-га заст. голови — Марія Пасіка, секретарка — Надія Пенюк, заст. секретарки — Галя Криштанович, фін. секр. — Наталя Бал, касирка — Леся Поплавська. Контрольна комісія — Марія Пилипюк, Ірина Серватюк і Анна Грицик.

Референтки: Інституту Св. Володимира — Надія Стретді, „Промінь" — Анна Корній, архівів — Наталя Бал, Марія Пелепяк.

Жіночої Ради — д-р Галя Семенюк, Леся Поплавська, Розалія Окраїнець.

Культ.-освітня — Варвара Логин, Віра Сіренко, Тамара Дудка.

Старшого СУМК — Наталя Бал, Євгенія Німець, Орися Федак. Молодшого СУМК — Орися Сушко, добр. Равлюк, Уляна Криворучко.

Комітети: Дарунки для хворих — очолює Розалія Окраїнець, членки — Катерина Баюс, Євгенія Гребенюк. Господині: Віра Сіренко, Марія Баран, Розалія Окраїнець, Ніна Павлюк, Ліда Стриховська, А. Радчук, Анна Корній.

Догляд кухні — Марія Баран.

Телефонічний — очолює Лілян Сварчук, членки: Анна Радчук, Марта Глущенко, Марія Лещук, Галя Довбета, Палагія Дибко, Іван Струсь, Теодора Швед, Оля Мойсюк.

Сестриці: Є. Роман, А. Радчук, В. Авраменко, Н. Павлюк, Г. Козак, А. Корній, Т. Швед, О. Радчук, Т. Олеськів, Р. Окраїнець, К. Баюс.

Почесні сестриці: М. Волковська, А. Рущин, О. Антонюк, В. Спісак, І. Струсь, Р. Окраїнець.

Програмовий комітет очолює Галя Липка, члени С. Ципівник, С. Саврук, А. Блащук, Т. Лазарович, Ю. Вислобіцька, М. Сейн, Н. Стретді, Л. Когут, А. Долман, Л. Скварчук, Д. Юрійчук, А. Грицик, Л. Сороківська, М. Гомонко, Л. Томащук, В. Петров.

Перевибрана голова пані Галя Олексюк висловила щиру подяку за довір'я до неї, так закликала жіноцтво до вирозуміння і дружньої співпраці, щоб виконати нашу різноманітну працю успішно та побажала всім членкам кріпкого здоров'я і успіхів у дальшій праці.

Надія Пенюк

ВІННІПЕҐ, МАН.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу відбулися в неділю 16 грудня 1979 р. о год. 2:30 по полудні в Катедральній авдиторії. Присутніх членок було 53.

Збори відкрила пані Павліна Ігнаш, голова відділу. На предсідницю зборів внесено пані Соню Бейзик. Секретарювала добр. М. Керніцька.

В протязі року відділ відбув 10 регулярних місячних зборів. Вписалось 18 нових членок, 4 членки впокоїлися. Всіх вписаних членок у відділі є 186. Цього року 5 членок вшановано 25-літньою грамотою. Відділ сповнив свій бюджет до Централі С.У.К. і до Ман. Пров. Екз. П'ять делеґаток брали участь в Загальному З'їзді СУС. в Гамільтоні. Шість делеґатоік і велике число членок взяли участьк в Пров. З'їзді у Віннінезі.

Управа, голови комітетів і представниці звітували з цілорічної праці яка представляється як слідує: зарядили і вислухали 6 цікавих доповідей на різні теми, улаштували свято Лесі Українки, День членства і дві гостини, взяли участь в Святі Книжки, у загальному святкуванню Року Дитини і Фолкльорамі, провадили кампанію за передплатниками і збирали на пресовий фонд „Променя", брали участь: в „Теґ Дей, що зарядив КУК, в імпрезах Ман. філії Музею в виставці і демонстрації тканння і в ярмарку, у Вишиваних Вечорницях, які влаштувала Ман. Пров. Екз., збирали вкладки і провадили збірку на Фонд Українського Музею С.У.К. в Саскатуні.

Улаштували весняний базар і взяли участь в церковному базарі, відбули два чаї — Весняний і Осінний, в визначними доповідачами, приготовили 5 врочистих обідів — Йорданську Вечерю, Великодне Спільне Свячене, Храмовий обід і два громадські обіди підчас Візитації Владик і Провінційного з'їзду. Приготовили 3 обіди і 2 вечері підчас Конференції Середньої Єпархії УГПЦ в Канаді, дарували печиво і давали поміч — Комітетові Українок Канади, Вінніпезькій Мистецькій Ґалерії, Льокальній Жіночій Раді, підчас гостини для хору „Дніпро", і для Старечого Дому Св. Родини.

Кілька членок ходили 8 разів ши-

ти для Червоного Хреста, постарали нові обруси і кухонне приладдя та посуду, відвідують хворих членок в лічницях і по домах. Учителька і комітет 6-ох членок взірцево провадять садочок для малят. Надзірна Рада з 3-ох членок провадить Молодший відділ СУМК, який начислює 39 членів. Дві членки входять до Дорадчої Ради старшого відділу СУМК.

Загального приходу за 1979 рік було $16,057.82, загального розходу за 1979 було $20,536.75 (включаючи всі пожертви, на які залишились гроші з мин. року).

В 1979 році відділ пожертвував на такі цілі: $10,000.00 з 1978 р. передано до церковної каси на кошта ремонту авдиторії, подарували Ман. філії Музею позичку в сумі $500.00, $25.00 на орг. фонд для Ман. Пров. Екз. С.У.К., $50.00 на кандидатку королевої „Веселки", $50.00 пожертва на допомогу Валентинові Морозові, $440.00 на пресовий фонд „Променя", $150.00 на орг. фонд С.У.К., $500.00 для курсантів-сумківців, $500.00 на Колегію Св. Андрея, $300.00 на потреби Рідної і Недільної шкіл при Катедрі, $100.00 на прес. фонд „Укр. Голосу" з нагоди 70-ліття, $100.00 на С.У.С. Фундацію, $1,025.00 на Укр. Музей в Саскатуні, $5,000.00 на Катедру Пресв. Трійці.

До управи на 1980 рік увійшли слідуючі: голова — Павліна Ігнаш, заступниці голови — Докія Черевик і пані Єлисавета Зучкан, рекордова секретарка — Ольга Ковальчук, заступниця секретарки — Анна Назаревич, кореспонденційна секретарка — (добр.) Марія Керніцька, фінансова секретарка — Домка Крестанович, касирка — Марія Саранчук. Контрольна комісія — Катерина Німчук, Мирослава Карпяк, Марія Коваль.

Також обрано членок до 17 різник комітетів, щоб охопити всі ділянки праці, яку наш відділ провадить.

В імені уступившої управи висловлюємо щиру подяку Церковній Управі на чолі з п. М. Карпяком за співпрацю. Щиро дякуємо настоятелеві о. протопресв. Ф. Керніцькому і о. М. Залещикові за їхні поради й поміч і співпрацю.

Щира подяка належиться централі С.У.К., Ман. Пров. Екз., і редакторці „Променя", за всякі поради, пригадки, дописі і наукові матеріяли в обіжниках і журналах для нашого користування при праці.

З Божої ласки, та за згодою і співпрацею всіх членок а особливо тих, що займали певні позиції в 1979 році, ми мали успішний рік. Щасти нам, Боже і на 1980 рік.

М. Керніцька, кореспонд. секр.

КЕЛОВНА, Б. К.
ВІДДІЛ ІМ. САВЕЛІ СТЕЧИШИН

Річні збори відділу відбулись 29 листопада 1979 року у Парафіяльній залі.

Голова Віра Гудима відкрила збори молитвою і хвилиною мовчанки вшановано покійних членок. Членки заряду і комітети здавали звіти з цілорічної праці відділу.

6 грудня мали другу частину річних зборів з вечерею. Вечерок почався о годині 6:00 вечером. Голова Віра Гудима і помічниці приготовили смачну вечерю, столи були гарно прибрані різдвяними прикрасами. Голова попросила о. Фика до молитви і всі засіли до вечері. Присутніх членок було 45. Пізніше о. Фик побажав всім кріпкого здоров'я і добрих успіхів на будуче.

Відтак був обмін подарунків. Пізніше почалась друга частина докінчення річних зборів.

Пані Анна Воробець була предсідницею зборів, а секретаркою пані Анна Буяр. Голова подякувала всім членкам, що з нею щиро працювали.

Наша діяльність за 1979 рік: Впродовж року ми відбули одні річні, дев'ять звичайних місячних зборів, а п'ять засідань екзекутиви.

Щороку частина членок їздить колядувати разом з мужчинами і беруть активну участь щороку у мистецькім театрі співання колядок (Christmas Carol Festival) і також співають у церковнім і жіночім хорі.

Приготовили Новорічну забаву з Маланкою, Святу Йорданську Вечерю, святкували День Членства, улаштували концерт Лесі Українки і Тараса Шевченка, Спільне Свячене, весняний чай, Великодне печиво з писанками.

Членки сходились до залі, писали писанки і вшили ковдру на осінний базар. Пробуємо по кожних зборах мати щось цікавого, так як промови на різні теми, на весні мали обмін вазонкових квітів, показ сушення ярини і різних овочів, також показ виробу різних речей на наш осінний базар. Приготовили концерт в День Матері, в котрім брали участь діти Рідної школи під проводом учительки пані Аанастасії Ратковської. Мали пікнік День Батьків, готовили обід на храмове свято, зарядили перекуску на польове Богослуження в Ояма, Б. К. і вечерок прийняття нових членок, яких було 7.

Дві поважні членки відійшли від нас у вічність: Анна Конан і Теодора Бойчук. Вічна їм пам'ять.

Учителька Рідної школи, пані Анастасія Ратковська далі продовжує лекції два рази на тиждень у своїм домі.

Голова зарядила вечерок вручення Грамот 25-ліття для заслужених членок на яке запросила провінціяльну голову пані М. Вакалюк з Ванкуверу.

Приготовили обіди і вечері на ювілейні і весільні забави, похорони і поминальні обіди, перекуски за членів, які відійшли у вічність. Відбули три випродажі домашніх печив і успішний Осінний базар, пущення і коротку програму на День Книжки.

Сестриці дбають про прикрасу церкви, всі комітети щиро працювали через рік. Добровільний комітет відвідує хворих у шпиталі і по домах посилає картки і квіти, картки співчуття.

Постарались у Недільну школу, якою займається добр. О. Мороз і Люба Карильчук. Анна Тодор і Анна Воробець вибрані доглядати квітів для церкви.

Наша почесна членка і сестриця пані Е. Кудла пече проскури для церкви, коли потрібно.

Секретарка читає всі обіжники з Централі на зборах, виповнює анкету, щороку і доглядає всю кореспонденцію для товариства.

Склад управи і комітетів на 1980 рік: уступаюча голова — Віра Гудима, голова Розалія Петращук, 1-ша заст. голови — Марія Гарасимів, 2-га заст. голови — Дорис Дубик, 3-тя заст. голови — Люба Карильчук, рекордова секретарка — Зиновія Талпаш, заст. секр. — Наталія Іванишин, касирка — Дора Марцишин. Контрольна комісія добродійка Р. Фик, Марія Мартинюк, Марія Митран.

Освітньо-культ. реф. — Галя Но-

восад і Ярослава Сорочинська, реф. „Променя" — Наталя Іванишин, заступниця — Марія Гарасимів, мистецтво-музей — Розалія Олеськів, Анна Мают, реф. архіву — Дора Марцишин і Анна Ворбець. Сестриці — Єлисавета Кудла, Александра Войчук, Дайна Костюк, Пала Москалик, Павліна Гакман.

Квіти до церкви: Анна Тодор і Анна Ворбець.

Рідна школа: Анастасія Ратковська.

Недільна школа: добродійка О. Мороз, Люба Карильчук.

Базаровий комітет: Антонія Паньо, Пала Москалик, Ліна Садовик, Катерина Бойко, Марія Колібаб, Джосі Бадовська, Анна Галик, Павліна Гакман, Марія Мартинюк.

Відвідування хворих: Дора Марцишин, Марія Мельничук, Марія Мартинюк.

Референтка членства: Марія Митран.

Зарядження на винайм залі: Василина (Бесі) Ґнип.

Забавовий комітет: Катерина Швець, Регіна Гільчук, Дорис Дубик, Люба Карильчук, Анна Тодор.

Телефонний комітет: Марія Бойко, Марія Копан, Ярослава Сорочинська, Анна Суцуляк.

Фінансовий звіт: З 1978 року осталось — $6,385.41, приходи в 1979 році — $14,692.85, розходи — $5,336.10, в касі осталось $15,742.16.

Зиновія Талпаш, секретарка

ВЕҐРЕВИЛ, АЛЬБЕРТА
ВІДДІЛ ІМ. СВ. ОЛЬГИ

У місяці листопаді 1979 року відбулися річні збори жіночого т-ва ім. Кн. Ольги у Веґревил. Збори почалися бенкетом, на який були запрошені мужчини (було понад 140 осіб). Після бенкету мужчини мали свої місячні збори у залі на горі, а жінки в долішній залі.

Голова жіночого т-ва Анна Ґошко відкрила збори і попросила о. Ярослава Пука до молитви. Після вибору президії, були прочитані ділові і фінансові звіти. Голова пані А. Ґошко здала звіт і подякувала членкам за співпрацю. Праця протягом року була досить поважна. Жіноче т-во приготовило перекуску з нагоди прийняття добродійки і отця Ярослава Пуків до нашої парафії, а також обдарували їх гарними дарунками. Видали вечерю підчас Нового Року і брали участь у представленні „Маланка", яку приготовив о. парох. З ініціятиви жіночого т-ва було влаштовано імпрезу на роковини Лесі Українки, на якій виступав жіночий хор під проводом пані Віри Федорук, а також брали участь діти з недільної і української шкіл. Відбулось свято Тараса Шевченка, у якім брали участь жінки в хорі і деклямаціях. Жінки брали участь у Фестивальному хорі і на Фестивалі „Писанка", де мали свою кантину для обслуги гостей. Щороку жіноче товариство влаштовує осінний базар, на якім продають українські вишивки, печиво та інші речі, а також вгощають гостей базару перекускою і кавою. Відбувають регулярно місячні збори. Наш відділ мав велику приємність гостити: Владику Архиеп. Бориса з Едмонтону, о. д-ра Савчука з Вінніпегу, представників з провінційного уряду з нагоди 60-ліття УГПЦ і 50-ліття нашої громади Св. Володимира у Веґревил. Принципала Колегії Св. Андрея проф. П. Кондру, який відвідав нашу громаду минулої весни. Влаштували прийняття і чайок для провінційної управи С.У.К., котрі до нас приїжджали з виставкою українського вишиваного і ткального мистецтва. Вшанували о. Ярослава і добр. Анну Пуків з нагоди їхнього 30-літнього подружжя. Голова відділу — Настя Ґордей привітала отця з добродійкою, побажала їм доброго здоров'я і вручила на пам'ять гарний даруночок, а також попросила голову громади п. Н. Байдалу до привіту.

Наш відділ С.У.К. опікується Недільною і Українською школами, а також молодечою організацією СУМК. Наше жіноче т-во дає поміч і обслугу для своїх членів з нагоди весіль, похоронів, або інших оказій.

Дальше звітувала касирка Віра Федорук, де вона подала всім членкам писаний звіт, і сказала: що в касі є до $23,000.00, з того дали на Музей у Саскатуні $1,000.00, на місцеву церкву $4,000.00, на шпиталь $300.00, давали дітям на дарунки для Недільної і Української шкіл.

Від Недільної школи і СУМК звітувала Анна Загарійчук, яка сказала, що у Недільній школі є зареєстровано 18 дітей, а в СУМК є 14 членів. Подала коротенько про шкільну і сумківську діяльність. Недільною школою провадить А. Шевчук, Петруся Венет з чоловіком і Джуенна Тріска.

За Українську школу звітувала пані Галина Мельничук, вона сказала: що в Українській школі було зареєстровано 16 дітей у першій клясі, 16 у другій, а о. парох також має 22 студенти СУМКівців і старших, що учить української мови в галі під церквою. Всіх студентів було заєстровано 56, де ми дістаємо допомогу на українську мову від провінційного уряду. Вона зробила заклик до родичів де сказала: Нам уряд помагає своїми ґрентами, а ми помагаймо самі собі, говорім до своїх дітей українською мовою, то і школа нам поможе.

Після дискусій над звітами, було приступлено до вибору нового заряду товариства, до якого увійшли: уступаюча голова — Анна Ґошко, нововибрана голова — Настя Ґордей, заст. голови — Василина Корольчук, рек. секр. Галина Ленкавська, кореспо. секр. — добр. Анна Пук, касирка — Фіона Сорокан. Були вибрані інші комітети до помочі: Комітет програмовий, комітет номінаційний, комітет відвідування шпиталів і старших, комітет до кухні та інші.

На закінчення зборів о. Ярослав Пук склав щиру подяку уступаючому зарядові за їхню працю, привітав нововибраний заряд на чолі з пані Настею Ґордей, а також у своїй промові згадав у загальному про працю жіночих товариств. Дав признання Жіночому Т-ву, що вони щороку винагороджують студентів у публічній школі тих, котрі займають перше місце в українській мові. Як попередньо, так і цього року перше місце в українській мові зайняв Тарас Байдала.

Анна Пук, секр.

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

У світлу пам'ять нашого дорогого, ніколи незабутнього мужа, батька і дідуня Стефана Чеглея — упокоївся 11 лютого 1979 р., дорогого синочка і брата Ореста — упокоївся 24 червня 1939 р., дорогих родичів — Івана і Параскевії Палиликів, які упокоїлись — тато 8 травня 1959, мама 28 лютого 1969, дорогих родичів — Томи і Вероні Баглеїв — тато 8 червня 1979 р., мама 29 квітня 1979, складаємо в їх світлу пам'ять $50.00 на „Промінь".

Дружина Юлія Чаглей, діти, внуки і правнуки, Едмонтон

— — — — —

У перші роковини смерти нашого незабутнього кума і приятеля, бл. п. Івана Саранчука, який відійшов у вічність 5 травня 1979 року, в його світлу пам'ять засилаємо $10.00 на журнал „Промінь".

Приятелі — Мілько і Савеля Харки, куми — Тарас і Савеля Лазаровичі, Норт Бетлфорд, Саск.

— — — — —

У десяті роковини смерти й у незабутню пам'ять нашої найдорожчої дочки, бл. п. Славки Богоніс, сестри та братової, яка упокоїлась 24 червня 1970 р., в її світлу пам'ять складаємо $15.00 на „Промінь. Вічна пам'ять незабутній Славці!

Кароліна Когут — мама, сестри і братови — Тоня і Петро Питранюки — Тадер Бей, Оля і Микола Стручинські — Дависв'ю.

— — — — —

Замість квітів на могили дорогих рідних — складаю $20.00 на „Промінь" у світлу пам'ять Володимира Українця і його родини — дружини Марусі, сина Юрчика, доні Анни, які згинули у трагічнім випадку 23 червня 1959 р. у Вайнона, Онт., пізніше бл. п. тата Юрія Українця, який упокоївся 1962 р., мама Петруня 1969 і брат Іван 1974 р. і несподівано увійшов мій чоловік Іван Доналд. Вічна їм пам'ять.

Марія Доналд, Гамільтон

— — — — —

Відділ при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні складає нев'янучий вінок на свіжу могилу заслуженої почесної членки, бл. п. Варвари Маланчук, яка упокоїлась 26 лютого 1980 р. на 85 році свого життя, в її світлу пам'ять відділ складає $10.00 на „Промінь".

За відділ — Р. Фарина, голова

— — — — —

Складаємо нев'янучий вінок і засилаємо $5.00 на „Промінь" у св. пам'ять Юлії Ґабриш, яка відійшла від нас 19 квітня 1970 року, яка впродовж свого життя багато потрудилась для організації у відділі О. Басарабової в Гефорді.

Діти: Михаліна і Роман Демянюки, внуки — Мирон, Дарлін, правнуки Роней і Донна — Кемрось, Альберта, внук Богдан Демянюк в Савт Бирнабі, Б. К.

— — — — —

Складаємо нев'янучий вінок у роковини упокоєння дорогого мужа, батька і дідуня, бл. п. Андрія Бабія, який упокоївся 30 травня 1979 року та у світлу пам'ять покійного складаємо $10.00 на „Промінь". Покійному вічна пам'ять.

Дружина Марія Бабій, діти — Ольга Ґеник, внуки — Андрій і Лоранця

На свіжу могилу моєї дорогої Мами, яка мала дев'ятдесять три роки а упокоїлась 11 лютого 1980 року в Канорі, Саск. У її світлу пам'ять кладу нев'янучий вінок і засилаю $20.00 на журнал „Промінь".

Дочка Оксана Гладун, онуки і правнуки

— — — — —

У світлу пам'ять наших дорогих батьків — батька Івана і мами Анни Олійників, складаємо нев'янучий вінок і засилаємо $10.00 на видавничий фонд журнала „Промінь".

Дочка Софія Пилипів з родиною, Виниярд, Саск.

— — — — —

Складаю нев'янучий вінок у пам'ять мого дорогого мужа, Михайла Зюбрака, який відійшов у вічність 20 травня 1960 року і засилаю $20.00 на журнал „Промінь".

Людвіна Зюбрак, дочки — Леся, Зірка-Маріяна і Михайла

— — — — —

У світлу пам'ять мого дорогого мужа, тата і дідуся, який упокоївся 1 червня 1961 року, складаємо китицю пахучих квітів і засилаємо $10.00 на „Промінь". Хай пам'ять про покійного буде все з нами.

Марія Андріящук, діти — Софія, Орися, зять Михайло й онука, Ту Гилс, Альберта

— — — — —

У світлу пам'ять моєї незабутньої дочки Віри Буряник складаю $5.00 на журнал „Промінь".

Меланія Буряник-Мисак

— — — — —

Складаю нев'янучу троянду на могилу моєї дорогої доні Єлисавети Давидюк, яка упокоїлась в м. липні 1978 року у Нью Вестмінстер, Б. К. Схиляємо свої голови перед її пам'ятю та засилаємо $10.00 на „Промінь".

Родичі, сестри, Вірдейл, Саск.

— — — — —

Кладємо китицю весняних квітів на свіжу могилу заслуженої української громадянки піонерки бл. п. Марії Микитюк, з Вернон, Б. К., яка упокоїлась 28 березня 1980 року у світлу пам'ять покійної складаємо $10.00 на журнал „Промінь".

Ангелина і Андрій Павлики, Вінніпеґ

Кладемо нев'янучий вінок на свіжу могилу нашого дорогого та любого і незабутнього сина, бл. п. Івана Розновського, який так вчасно і несподівано упокоївся 9 березня 1980 р. у Принц Алберт, Саск., в його світлу пам'ять засилаємо $30.00 на „Промінь". Покійному вічна пам'ять.

Тато Данило і мама Александра Розновські, Саскатун

— — — — —

У світлу пам'ять моєї дорогої приятельки, модистки Докії Одарки Яреми складаю замість китиці квітів $10.00 на журнал „Проміньґ.

Марія Сідак, Вінніпеґ

— — — — —

У другі роковини смерти мого дорогого сина Василя Солодюка, який упокоївся 20 грудня 1978 року на 50-тім році свого життя, залишивши в глибокім смутку дружину Мілену і дві дочки, в його світлу пам'ять засилаю нев'янучий вінок — $20.00 на „Промінь".

Мама Анна Солодюк, Блейн Лейк, Саск.

БЛ. П. ВАСИЛИНА НИКИФОРУК
Норт Бетелфорд, Саск.

В понеділок, 19 листопада 1979 р., в місцевому шпиталі, на 86 році життя, упокоїлась Василина Никифорук, одна з піонерок українського громадського і церковного життя в Канаді.

Василина народилася 16 червня 1893 р., в родині Івана і Варвари Лазарко, в місті Городенці, Західна Україна. До Канади приїхала молодою дівчиною з своєю сестрою Анною, до свого швагра Василя Гавриша в Мічем, Саск., а через рік часу вона переїхала до свого брата Дмитра Барабаша в Редісон, Саск. Там вона познайомилася з Андрієм Никифоруком, і 16 липня 1911 р. вони одружилися. Поселилися вони на гомстеді в околиці Витків (тепер Редфілд-Ришард, Саск.) і там господарили аж до часу їхнього відходу на відпочинок. В 1955 р. вони залишили фармерування і переїжджають на сталий побут до Норт Бетелфорд, Саск. Василина була активною членкою в церковно-національному і громадському житті. Була членкою своєї рідної Церкви та старалася виховувати свою родину на засадах християнської науки. Також належала до Союзу Українок Канади, відділ ім. Лесі Українки в Редфілд, від самих початків, і була неодноразово в управі головою чи скарбником. У Норт Бетлфорд, від самого початку свого поселення, належала з мужем до членів громади, а також була членкою С.У.К. ім. Олени Пчілки та була відзначена за її 50-ліття приналежности до Союзу Українок Канади. Василина щиро працювала для добра Церкви, а також і світських організацій. Здається, нема такої української організації в Канаді, на яку б Василина з своїм мужем не склали свої пожертви. Вона була пильною читачкою української преси: „Українського Голосу", „Вісника", „Променя" та інших часописів і книжок. В останніх роках життя її стан здоров'я став погіршуватись. Вона завжди регулярно приходила до церкви на богослуження.

Покійна залишила в смутку: мужа Андрія, 6 синів: Давида (в Принц Альберт), Стефана (в Сарборо, Онт.), д-ра Івана (в Брентфорд, Онт.), д-ра Богдана (в Торонто), Романа і Ярослова (в Рішард, Саск.); 3 дочки: Марію Сохацьку (в Норт Бетлфорд),

Ольгу Борсу ,в Єлов Крік, Саск.), Олесю Ковальську (в Рішард, Саск.); сестер: Югасю Дмитрук (в Норт Бетлфорд), Доцю Коновалик (в Америці), Ірину Липку (Ґилберт Плейнс, Ман.), та сестру Ганю Крижановську і брата Мирослава в Україні.

Похоронними відправами зайнялися о. М. Стеценко з Норт Бетлфорд та прот. А. Тетеренко з Вінніпегу, а дякували Яр Котик і М. Гавриш при допомозі місцевих хористів.

В середу 21 листопада 1979 року була відправлена Велика Панахида, а в четвер похоронна відправа, в переповненому храмі в Норт Бетлфорд. Тілоносцями були онуки покійної, а почена стійка складалася з членок С.У.К. По закінченні відправ тіло покійної похоронено на місцевому цвинтарі. Після похорону відбувся поминальний обід у церковній залі, що приготовило жіноцтво місцевого відділу з допомогою членок з Редфілд, Саск. Молитву провів о. М. Стеценкоі Господар Микола Гавриш попросив до слова о. А. Тетеренка. Він теплими словами згадав покійну, про її добрі християнські прикмети та висловив співчуття родині покійної від о. О. Кравченка і його родини. Від церковної громади висловив співчуття адв. С. Друль, а від відділу ім. О. Пчілки голова О. Ружецька. На закінчення поминального обіду промовляв син Богдан, підкреслюючи заслуги покійної мами. Дуже цінним в житті покійної були — чесність, згода і любов та як добра виховниця своїх дітей, дбала про їх освіту. Він від родини висловив подяку всім за участь і допомогу в час похорону.

В пам'ять покійної Василини було зібрано $1,698.00, що призначено жертводавцям і родиною на різні цілі: на місцеву церковну громаду Св. Івана — $100.00 і подаровано 40 молитовників; на церковну громаду Св. Володимира у Редфілд — $100.00 і подаровано 10 молитовників; на український Музей С.У.К. — $845.00; на „Голос Інституту" — $120.00; на Колегію Св. Андрея — $100.00; на „Український Голос" — $90.00; на „Промінь" — $90.00; на пресовий фонд „Вісника" — $65.00 — пожертви зложили: Андрій Никифорук $25.00, Іван П. Никифорук $20.00: По $5.00: П. Кіндрачук, Антін Білокурий, П. Васько, Петро і Анна Іванчуки.

* * *

29 грудня, в 40-ий день упокоєння, родина замовила поминальну Службу Божу, яку відслужив настоятель громади о. М. Стеценко, дякував Ярослав Котик з допомогою співаків. По закінченні Панахиди, всі учасники зійшли в церковну залю на поминальний обід, що приготовила родина з допомогою приятельок. Дочка Марія в своїх словах згадала про покійну матір, як улюблену і повну відданості дружину, маму, бабуню і прабабуню, яка своєю любов'ю зуміла втримати тісний зв'язок з своїми дітьми і з рідними, як в Канаді, так і в Україні. Цей добрий її приклад ми повинні гідно наслідувати, а пам'ять про її добрі діла зберігати в наших серцях на віки вічні. При кінці вона подякувала всім за їх участь у поминках. Обід закінчено молитвою.

* * *

ПОДЯКА

Складаю щиру подяку усім тим, що прибули так численно і віддали останню пошану моїй дружині Василині. Особливо щира подяка о. М. Стеценкові і о. А. Тетеренкові за відправу похоронних чиннів, дякові Ярославові Котикові і всім хористам, Миколі Гавришу за читання Апостола і проведення програми під час обіду. Щиро дякую прот. А. Тетеренкові і добродійці Галі, що прибули з далекого Вінніпегу, за виголошену проповідь підчас похоронної відправи і за прощальне слово. Подяка всім за квіти, картки і вислів співчуття та за пожертви на нев'янучий вінок. Церковній громаді за допомогу, членкам Жіночого Т-ва ім. О. Пчілки в Нор Бетлфорд і ім. Лесі

Українки в Редфілд, Саск., за приготування поминального обіду. Щиро вдячні усім, хто будь-чим допоміг нам улегшити наш родинний смуток. Нехай Господь милосердний винагородить усіх вас Своєю добротою, а душу покійної оселить у царстві Своїм. Нехай канадська земля буде їй легкою.

Муж Андрій з родиною

БЛ. П. ІВАН ТОКАРИК

Один з основоположників української православної церкви в Оттаві, довголітній диригент церковного і світського хору, учитель, мистець, жертводавець, щирий працівник для всієї української громади, останній голова Української Православної Громади, упокоївся по короткій і тяжкій недузі дня 23-го січня 1980 року. Тому, що покійний був загально знаною і заслуженою людиною

міста Оттави, відбувся величавий похорон в якому віддала йому останню прислугу вся українська і неукраїнська громада міста Оттави.

На похоронних службах крізь сльози співав йому востанне його улюблений хор котрого жіночі голоси всі є членками Союзу Українок Канади. Покійний віддавав свій вільний час для добра нашої Громади, служив порадами для молоді, допомагав нашому відділові С.У.К. під час мистецьких виставок і щорічно з поміччю жінок прекрасно прибирав Плащаницю. Своєю веселою вдачею і бажанням творити щось, був тим мотором що побуджував до діяльности.

Втрата його є не тільки для Оттави, а для всієї української спільноти в Канаді. Нехай пам'ять про нього буде вічна, а земля буде йому пером.

Ірина Мушка

СВЯТО ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Транскона, Ман.

Дня 26 лютого, 1980 року, відбувся святочний вечір, який був присвячений патронці нашого відділу поетесі Лесі Українці. Залю відповідно удекоровано, як також прикрашено прапором Союзу Українок Канади.

О годині 7:30 вечора у церковній залю прибуло багато членок відділу.

Програму свята відкрила голова відділу ім. Лесі Українки пані Савчук, привітавши учасників, а програмою керувала пані В. Доброгорська.

Святочну доповідь відчитала пані О. Шувира про молодість славної поетеси Лесі Українки, її творчість та її життєвий шлях.

Першою точкою на програмі було: пані П. Марадин прочитала вірш „Вечірня година", пані В. Савчук прочитала „Натура гине", „Слово" читала пані А. Гудима. Також читали вірші пані Гуменюк і пані Ґродзик. Пані В. Доброгорська прочитала вірш „Роберт Брюс — король шотляндський", також коротко пояснила значення цього вечора, який був скромний, але святочний.

На закінчення, голова відділу, пані Савчук, подякувала пані В. Доброгорській за приготовлення програми, усім виконавцям, та присутнім. Рівночасно звернулась з закликом, щоб реф. „Променя" пані Ґ. Гуменюк провела збірку на пресовий фонд журнала. Збірка принесла $50.00.

Свято закінчилось гостинним чайним прийняттям.

С. Собкович, секретарка

ВШАНУВАЛИ ЧЛЕНКУ
Монтреал, Кве.

В неділю 27 березня, зараз по Службі Божій, о. Куташ склав найкращі побажання нашій довголітній, добрій парафіянці Собору Св. Софії і заслуженій членці жіночого т-ва ім. Доньки України пані Параскевії Ракочій яка виїжджає до свого сина до Кінґстон, Онт. Також всі присутні в церкві проспівали „Многії літа", як мамі так і синові Стефанові з родиною, якому припадав день уродин.

По відслуженню Молебня, поважна кількість парафіян перейшли до залі другої резиденції, де й відбулося прийняття що його приготовили близькі приятелі — п-во Кипибіди, п-і Прокоп'юк і п-і Олянська.

Після молитви і привіту, які провів наш вельмишановний дяк пан Кипибіда, всі підкріпилися смачним обідом з винцем, вислухали привіт п-і Іванишин від Жіночого Товариства обдарували п-і Ракочу квітами і гарними подарунками за що вона всім сердечно подякувала.

Всі присутні весело гостили до самого вечора і просили не забувати нас.

Пані Ракоча, в знак подяки, склала 50.00 дол. на Собор Св. Софії і 50.00 дол. на Жіноче Т-во „Доньки України", а проведена збірка на пресу принесла 52.00 дол. з чого на журнал „Промінь" 26.00 дол. і на „Український Голос" 26.00 дол.

Щасти Вам Боже на новому місці дорога сестро!

Присутня

ПОПРАВКА

В числі 5 з травня ц. р. на стор. 27 у виказі пожертв було зазначено, що відділ дав на Нирсінґ Гоум $25.00. Правильно має бути, що відділ ім. О. Басарабової в Гефорд дав на Нирсінґ Гоум $2,500.00.

За відділ —
Стела Гавриш

Довкола дому

Стефанія Кульба

ТЕЛЯЧІ КОТЛЕТИ (VEAL CHOPS)

4 котлети (віл чопс)
¾ горнятка сухариків
1 яйце — розбити з одною ложкою молока
½ горнятка борошна (муки)
товщ до смаження
солі і перцю до смаку
сік з цитрини

Обтачати м'ясо в борошні, яйці і сухариках. В ринці розігріти товщ, покласти котлети та прирум'янити з обох боків; знизити вогонь і тушкувати 10 хвилин. Виложити, сприскати цитриновим соком, прикрити, та залишити якийсь час в печі нехай доходять.

— — —

НАЧИНЮВАНІ ПОМІДОРИ (STUFFED TOMATOES)

4 помідорів — середньої величини
¼ горнятка сухариків
¼ горнятка тертого сира - пармесан
¼ горнятка розтопленого масла або маргарини
2 ложки січеної зеленої цибулі (тримбульки)
сіль і дрібка перцю

Помідори помити. Скраяти вершки. Вибрати м'якіш зі середини. Вимішати добре сухарики, сир, масло, цибулю, сіль і перець і начинити тим помідори. Пекти 30 хвилин в печі на 350°. Посипати решту сиром. Подавати.

— — —

М'ясо або риба стануть смачнішими, якщо перед смаженням скропити їх цитриновим соком.

Ложечка цукру „вбиває" кислоту томатного сосу, приготовленого з свіжих або консервованих помідрів.

Ложечка сушеного кропу, або селери поліпшить смак будь-якого супу.

Горіхові тісточка

½ горнятка масла, ½ горнятка темного цукру, 2 жовтки, 1 ложечка ванілі, 1½ горнятка просіяної муки, 1 ложечка порошку до печива, ¼ ложечки соли.

Розтерти масло з цукром, жовтками і ванілю на гладку масу. Муку пересіяти з порошком до печива і сіллю. Додати муку до першої маси і замісити. Виложити тісто у вимащену маслом 9 x 9-цалеву форму і рівномірно розправити. На верх дати таку масу:

2 білки, 1 горнятко темного цукру, 1 горнятко січених горіхів, 1 ложечка ванілі.

Вбити туго білки. Додати цукор малими частинами і вбивати. Домішати горіхи й ванілю. Виложити на приготований корж. Пекти в температурі 350 приблизно 20 хвилин. Ще поки тепле покраяти на квадрати.

CHEESE CAKE

1 can evaporated milk, very cold, whipped;
2 pkgs. lemon jello (3 oz. each, or one large — 6 oz.);
1 cup hot water;
⅓ cup sugar;
1 lb. Philadelphia Cream Cheese;
1 can crushed pineapple, well drained, —
juice add to jello.

— — —

How to make it:

Mix jello with water and pineapple juice, cool until slightly thickened.

Whip milk, then add creamed cheese and jello, then add crushed pineapple.

Pour mixture into a large pan, sprinkled with crushed Graham Wafers on bottom of pan and on top of mixture.

Refrigerate.

(Mrs. H. Sluzar)

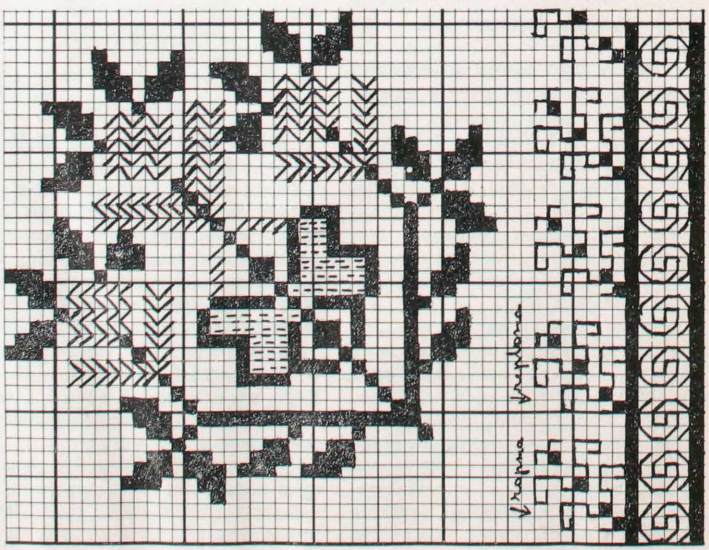

NV — чорна, ■ — чорна, - - — золота нитка.

З НАГОДИ 20-РІЧЧЯ „ПРОМЕНЯ"

Всі проголошені тут пожертви зложені з нагоди 20-річчя журнала „Промінь". Центральна Управа Союзу Українок Канади, редакція і адміністрація засилають найщирішу подяку відділам, членству і переплатникам.

Едмонтон — Відділ при Катедрі Св. Івана	$200.00
Саскатун — Відділ О. Кобилянської	200.00
Канора, Саск. — Відділ М. Маркович	100.00
Келовна, Б. К. — Відділ С. Стечишин	69.00
Тандер Бей, Онт. — Відділ О. Пчілки	51.00
Транскона — Відділ Лесі Українки	50.00
Давфин, Ман. — Відділ Лесі Українки	25.00
Вінніпеґ — Відділ Кн. Ольги	25.00
Васетна, Альберта — Відділ О. Басарабової	25.00
Тандер Бей, Онт. — Відділ О. Басарабової	30.00
Мирнам, Альберта — Відділ О. Пчілки	25.00

ІНДИВІДУАЛЬНІ ПОЖЕРТВИ

Олена Ґрекул — Едмонтон	$50.00
М. Бойчук — Саскатун	35.00
Надія Николин — Едмонтон	20.00
Розалія Фарина — Едмонтон	20.00
Ольга Ганночко — Едмонтон	20.00
о. П. Блажук — Сирей, Б. К.	20.00
Йосифина Фарина — Едмонтон	20.00
Параня Саламандик — Едмонтон	10.00
Іванна Дженис — Едмонтон	10.00
Елсі Єленяк — Едмонтон	10.00
Стефанія Ортинська — Едмонтон	10.00
Маріянна Лутсак — Едмонтон	10.00
Марія Прокопів — Едмонтон	10.00
Надія Боднар — Едмонтон	10.00
Анатоль Данилюк — Оттава	10.00
Лукія Гірняк — Оттава	10.00
С. Боднарчук — Волей-Сирей, Б. К.	10.00
Розалія Ґовда — Едмонтон	5.00
Марія Школяр — Едмонтон	5.00
Катерина Кругліцька — Едмонтон	5.00
Анна Ґреґорій — Едмонтон	5.00
Марія Лазарук — Едмонтон	5.00
Софія Гриник — Едмонтон	5.00
Ірина Судчак — Оттава	5.00
Ірина Мушка — Оттава	5.00
Л. Івашко — Оттава	5.00
Ольга Самець — Оттава	5.00
Ґ. Заячковська — Оттава	5.00
Раїса Чумак — Оттава	5.00
Зіна Волох — Оттава	5.00
Катерина Мосійчук — Оттава	5.00
П. Крокош — Оттава	5.00
Марія Мех — Оттава	4.00
Марія Добровольська — Торонто	5.00
Оля Сабара — Вінніпеґ	5.00
А. Солонична — Сенді Лейк, Ман.	5.00
Наталя Бал — Бирлінґтон, Онт.	5.00
Д. Яремій — Давнсв'ю, Онт.	5.00
Людмила Карпінська — Ванкувер	5.00
Розалія Баран — Тандер Бей, Онт.	5.00

По $2.00 склали: Євфросина Петрашко — Томас, Онт., Людмила Струк — Ст. Кетеринс, Юстина Дух — Давфин, Ман., О. Хомич — Торонто.

Всім тим, що склали свій дар на журнал „Промінь" з нагоди його 20-річчя засилаємо найщирішу подяку, за поміч, не лише фінансову, але також і моральну.

Редакція і адміністрація „Променя"

ПРИДБАЛИ НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ

Вікторія Жуківська — Едмонтон	**3**
Софія Гриник — Едмонтон	**2**
Марія Михайлюк — Вегревил, Альберта	**1**
Анна Бойчук — Торонто	**1**
Марія Лазарук — Едмонтон	**1**

Зголосились безпосередньо пані: М. Ґ. Мурин — Ошава, Марія Кузик — Гефорд.

Щиро вітаємо нових читачок в рядах передплатниць „Променя".

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

Замість квітів на свіжу могилу нашого найдорожчого стрийка Василька Ґаука, який упокоївся 27 квітня 1980 року в Едмонтоні, засилаємо в його пам'ять $50.00 на журнал „Промінь".

Теті Марії, синам — Орестові та Ігореві, дочці Славці і внукам наші найщиріщі співчуття.

Покійному вічна пам'ять!

Роман, Славка, Юрій і Орест Сорощуки — Ошава, Онт.

— — — — —

Членки відділу Союзу Українок ім. О. Кобилянської при Катедрі Пресвятої Тройці у Саскатуні складають китицю нев'янучих квітів на свіжу могилу нашої дорогої членки бл. п. Марії Теслик, яка упокоїлась на 9 травня 1980 р. у її світлу пам'ять засилаємо $15.00 на „Промінь".

Вічна їй пам'ять!

За відділ — Марія Гарбус — реф. „Променя"

— — — — —

Кладемо нев'янучий вінок на свіжу могилу нашого дорогого приятеля (дружба 1928), бл. п. Михайла Боднара, який упокоївся в квітні 1980 р., в його світлу пам'ять засилаємо $10.00 на „Промінь". Покійному вічна пам'ять!

Родині висловлюємо щире співчуття.

Михайло й Анастасія Пережаки, Брентфорд

— — — — —

Замість китиці квітів на свіжу могилу мого дорогого і незабутнього мужа, батька і дідуся, бл. п. Теодора Довголіса, який упокоївся 7 березня 1980 р. в його світлу пам'ять засилаю $10.00 на журнал „Промінь". Покійному вічна пам'ять.

Дружина Марія Довголіс

— — — — —

У чотирнадцяті роковини упокоєння мого дорогого і ніколи незабутнього мужа, бл. п. Степана Білінського, який залишив мене у глибокім смутку 3 червня 1966 р. складаю у світлу пам'ять покійного замість китиці квітів $10.00 на „Промінь".

Дружина Анастасія Білінська, Брентфорд

P R-44
KAPACH MRS ANNA JAN 81
302-13516-102 ST
EDMONTON ALTA
T5E 6A2

ISSN 0380-2140

ЧИ ВИ ВЖЕ НАБУЛИ СОБІ

"UKRAINIAN CANADIANA"

Книга має 12 статтей про мистецтво, кераміку, Різдвяні та Великодні звичаї, куховарство, ткацтво, ношу, танці, писанки, вишивки, літературу, музику та дереворізьбу.

Книга, розміром 8½ на 8½ цалів, гарно оправлена в тверду полотняну оправу з золотим витиском.

Крім 100 стор. статтей, книга має велику бібліографію, понад 100 гарних кольорових фотографій із українських канадських ручних виробів, гарний папір і чистий друк.

ЦІНА В ПРОДАЖУ $12.00.

ПОШТОВА ОПЛАТА 50 центів.

ДРУКОВАНА В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.

Замовлення висилайте на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

A 25, 11024 - 82 Avenue
Edmonton, Alberta, Canada
T6G 0T2